Geheime Kracht

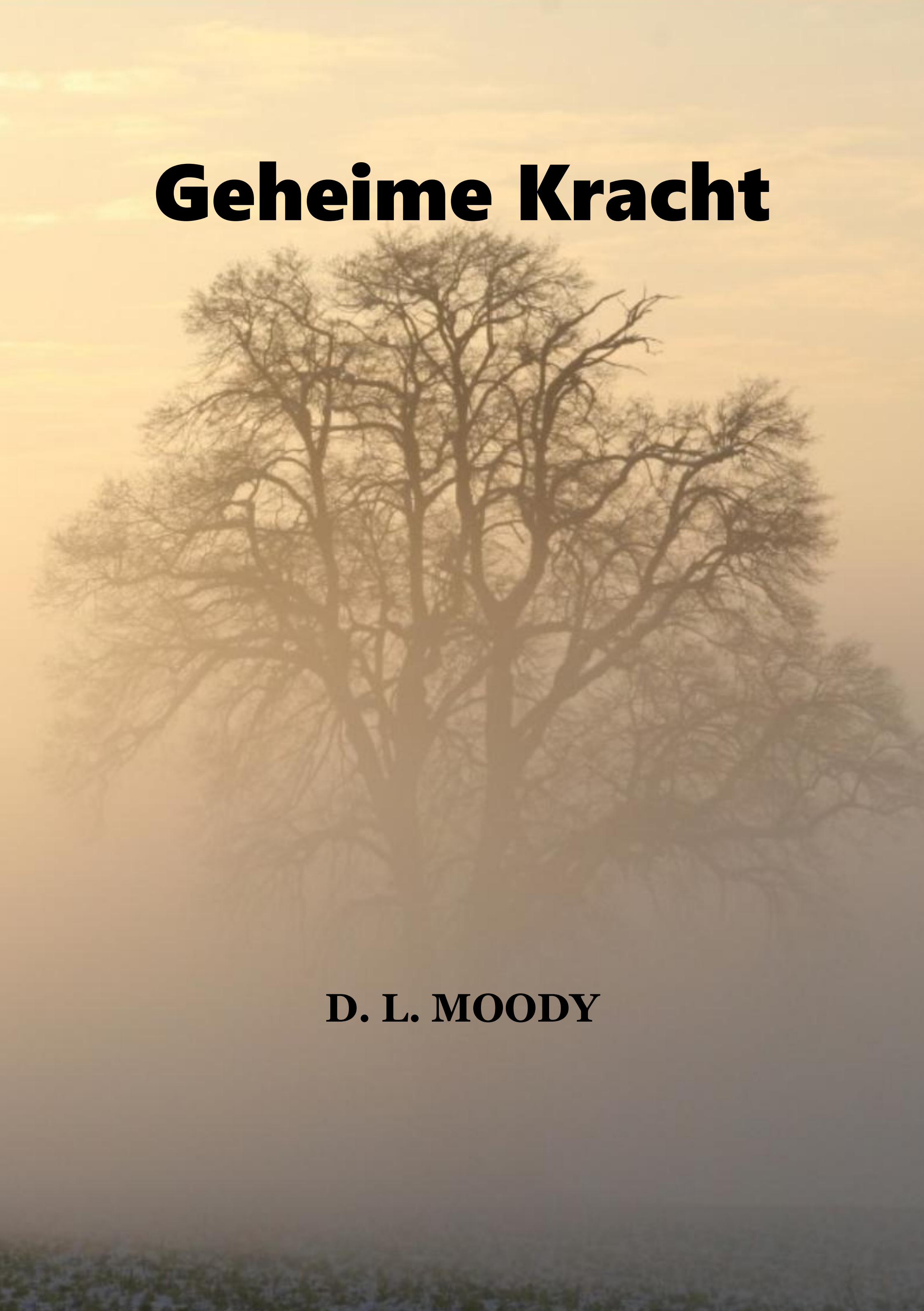

D. L. MOODY

VOORWOORD

De ene mens heeft 'ijver zonder kennis', terwijl de andere kennis heeft zonder ijver. Als ik slechts één van beide zou kunnen hebben, zou ik voor het eerste kiezen; maar met een open Bijbel hoeft niemand zonder kennis van Gods wil en doel te zijn; en het doel van dit boek is anderen te helpen de bron van ware kracht te leren kennen, opdat zowel hun ijver als hun kennis van grotere dienst kunnen zijn in het werk van de Meester.

Paulus zegt: "Alle Schrift is door God geïnspireerd en is nuttig..." Maar ik geloof dat één deel, en dat is het onderwerp van dit boek, te veel over het hoofd is gezien, alsof het niet praktisch zou zijn, met als gevolg een gebrek aan kracht in getuigenis en werk. Als we willen werken, "niet als iemand die in de lucht slaat", maar met een duidelijk doel voor ogen, moeten we deze kracht van boven hebben. Zonder deze kracht wordt ons werk een sleur. Met deze kracht wordt het een vreugdevolle taak, een verfrissende dienst.

Moge God dit boek tot een zegen maken voor velen. Dat is mijn gebed.

D. L. Moody

Northfield, Massachusetts, 1 mei 1881

HOOFDSTUK 1

KRACHT – DE BRON

"Zonder de ziel, goddelijk bezield en geïnspireerd, zijn de naleving van de meest grootse rituelen even waardeloos als de bewegingen van een geëlektrocuteerd lijk." - Anoniem.

Ik citeer deze zin, omdat hij mij meteen naar het onderwerp brengt dat ik wil bespreken. Wat is deze bezieling en inspiratie? Wat is deze kracht die nodig is? Waar komt deze kracht vandaan? Mijn antwoord is: de Heilige Geest van God. Ik geloof volledig in de "Geloofsbelijdenis van de Apostelen" en daarom "geloof ik in de Heilige Geest".

Een schrijver heeft treffend gevraagd: "Wat zijn onze zielen zonder Zijn genade? - Zo dood als de tak waarin het sap niet circuleert. Wat is de Kerk zonder Hem? - Zo uitgedroogd en onvruchtbaar als de velden zonder de dauw en de regen van de hemel."

Er is de laatste tijd veel vraag naar het onderwerp van de Heilige Geest. In dit land en in andere landen hebben duizenden mensen aandacht besteed aan de studie van dit grootse thema. Ik hoop dat dit ons allen zal aanzetten tot gebed om een grotere manifestatie van Zijn kracht over de hele Kerk van God. Hoezeer hebben wij Hem in het verleden onteerd ! Hoe onwetend zijn wij geweest over Zijn genade, liefde en aanwezigheid? Het is waar dat wij over Hem hebben gehoord en over Hem hebben gelezen, maar wij hebben weinig intelligente kennis gehad van Zijn eigenschappen, Zijn ambten en Zijn relatie tot ons. Ik vrees dat Hij voor

veel belijdende christenen geen werkelijk bestaan heeft gehad, noch dat zij Hem kennen als een persoonlijkheid van de Godheid.

Het eerste werk van de Geest is leven geven; geestelijk leven. Hij geeft het en Hij onderhoudt het. Als er geen leven is, kan er geen kracht zijn; Salomo zegt: "Een levende hond is beter dan een dode leeuw." Wanneer de Geest dit leven schenkt, laat Hij ons niet verslappen en sterven, maar wakkert Hij voortdurend het vuur aan. Hij is altijd bij ons. We mogen Zijn kracht en Zijn werk zeker niet negeren.

IDENTITEIT EN PERSOONLIJKHEID

In 1 Johannes 5:7 lezen we:

"Er zijn drie die getuigen in de hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest, en deze drie zijn één."

Met de Vader wordt de eerste Persoon bedoeld, Christus, het Woord is de tweede, en de Heilige Geest, die Zijn eigen ambt en werk in volmaakte eenheid met de Vader en de Zoon vervult, is de derde. Ik vind in mijn Bijbel duidelijk uiteengezet dat de ene God die mijn liefde, dienstbaarheid en aanbidding eist, Zichzelf daar heeft geopenbaard en dat elk van die drie namen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest een persoonlijkheid hebben. Daarom vinden we sommige dingen toegeschreven aan God als Vader, sommige aan God als Verlosser en sommige aan God als Trooster en Leraar. Er is opgemerkt dat de Vader plant, de Zoon uitvoert en de Heilige Geest toepast. Maar ik geloof ook dat zij samen plannen maken en samenwerken. Het onderscheid tussen personen wordt vaak in de Schrift vermeld. In Mattheüs 3:16-17 zien we dat Jezus zich onderwerpt aan de doop, dat de Geest op Hem neerdaalt, terwijl de stem van de Vader van goedkeuring klinkt:

"Dit is Mijn geliefde Zoon, in wie Ik Mijn welbehagen heb." In Johannes 14:16 lezen we opnieuw:

"Ik (d.w.z. Jezus) zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven." Ook in Efeziërs 1:18

"Door Hem (d.w.z. Christus Jezus) hebben wij beiden (Joden en heidenen) toegang door één Geest tot de Vader."

Zo wordt ons het onderscheid tussen de personen in de Godheid en hun onlosmakelijke eenheid geleerd. Uit deze en andere schriftgedeelten leren we ook de identiteit en het werkelijke bestaan van de Heilige Geest.

Als je mij vraagt of ik begrijp wat er in de Schrift wordt geopenbaard, zeg ik 'nee'. Maar mijn geloof buigt zich voor het geïnspireerde Woord en ik geloof zonder aarzelen de grote dingen van God, zelfs als het verstand verblind is en het intellect in verwarring verkeert.

Naast de leer van Gods Woord verklaart de Heilige Geest in Zijn genadige werk in de ziel Zijn eigen aanwezigheid. Door Zijn tussenkomst worden we 'wedergeboren' en door Zijn inwoning bezitten we bovenmenselijke kracht. De zogenaamde wetenschap, wanneer deze wordt ingezet tegen het bestaan en de aanwezigheid van de Geest van God met Zijn volk, legt alleen maar haar eigen dwaasheid bloot aan de minachting van hen die 'nieuwe schepselen in Christus Jezus' zijn geworden. De Heilige Geest die profeten inspireerde en apostelen bekwaamde, blijft alle ware gelovigen bezielen, leiden en troosten. Voor de echte christen is de persoonlijkheid van de Heilige Geest reëler dan welke theorie dan ook die de wetenschap te bieden heeft, want de zogenaamde wetenschap is slechts een berekening op basis van menselijke waarneming en verandert voortdurend van conclusie. Maar het bestaan van de Heilige Geest is voor het kind van God een kwestie van openbaring in de Schrift en van werkelijke ervaring.

Sommige sceptici beweren dat er geen andere vitale energie in de wereld bestaat dan fysieke kracht, terwijl in tegenstelling tot hun beweringen duizenden en tienduizenden mensen die onmogelijk bedrogen kunnen zijn, tot geestelijk leven zijn gewekt door een kracht die noch fysiek, noch mentaal is. Mensen die dood waren in zonden – dronkaards die hun wilskracht hadden verloren, godslasteraars die hun zuiverheid hadden verloren, losbandigen die waren gezonken in beestachtigheid, ongelovigen die hun schande aan de wereld hadden getoond – zijn in talloze gevallen onderworpen aan de kracht van de Geest en wandelen nu in de ware edelmoedigheid van het christelijke mens-zijn, gescheiden door een oneindige afstand van hun vroegere leven. Laat anderen deze onvergankelijke waarheid op eigen risico verwerpen, als zij dat willen. Ik geloof, en ik word steeds vaster in dit geloof, dat goddelijke, wonderbaarlijke scheppende kracht in de Heilige Geest aanwezig is. Boven en buiten alle natuurwetten, maar in harmonie daarmee, worden de schepping, de voorzienigheid, de goddelijke regering en de opbouw van de Kerk van God geleid door de Geest van God. Zijn bediening is de bediening van het leven, die heerlijker is dan de bediening van de wet (2 Korintiërs 3:16-10). En net als de Eeuwige Zoon werkt de Eeuwige Geest, die leven in Zichzelf heeft, alle dingen doet naar de raad van Zijn eigen wil en tot eeuwige heerlijkheid van de Drie-enige Godheid.

De Heilige Geest heeft alle eigenschappen die een persoon heeft: het vermogen om te begrijpen, te willen, te doen, te roepen, te voelen en lief te hebben. Dit kan niet gezegd worden van een loutere invloed. Hij bezit eigenschappen en kwaliteiten die alleen aan een persoon kunnen worden toegeschreven, aangezien Hij handelingen en daden verricht die

niet door een machine, een invloed of een gevolg kunnen worden verricht.

MIDDEL EN INSTRUMENT

De Heilige Geest wordt nauw verbonden met de woorden van de Heer Jezus. "*Het is de **Geest** die levend maakt; het vlees heeft geen nut, de woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.*" De verkondiging van het evangelie kan niet los worden gezien van de Heilige Geest. Tenzij Hij het woord met kracht begeleidt, zal de poging om het te prediken tevergeefs zijn. Menselijke welsprekendheid of overtuigingskracht zijn slechts uiterlijke vertoningen van de doden, als de levende Geest afwezig is; de profeet kan tot de beenderen in het dal prediken, maar het is de adem uit de hemel die de gedoden tot leven zal wekken. In het derde hoofdstuk van de Eerste Brief van Petrus staat:

"Want ook Christus heeft eens voor de zonden geleden, de rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen, terwijl Hij in het vlees gedood werd, maar door de Geest levend gemaakt werd."

Hier zien we dat Christus door dezelfde Geest uit het graf is opgewekt, en dat de kracht die werd uitgeoefend om het dode lichaam van Christus op te wekken, ook onze dode zielen moet opwekken en tot leven brengen. Geen enkele andere kracht op aarde kan een dode ziel tot leven wekken, behalve dezelfde kracht die het lichaam van Jezus Christus uit het graf van Jozef heeft opgewekt. En als we willen dat die kracht onze vrienden die dood zijn in zonde levend maakt, moeten we naar God kijken en niet naar mensen. Als we alleen naar predikanten kijken, als we alleen naar

de discipelen van Christus kijken om dit werk te doen, zullen we teleurgesteld worden; maar als we naar de Geest van God kijken en verwachten dat het van Hem en Hem alleen komt, dan zullen we de Geest eren, en de Geest zal Zijn werk doen.

HET GEHEIM VAN EFFICIËNTIE

Ik kan niet anders dan geloven dat er veel christenen zijn die efficiënter willen zijn in de dienst van de Heer, en het doel van dit boek is om dit onderwerp van de Heilige Geest aan te snijden, zodat zij kunnen zien van wie zij deze kracht kunnen verwachten. In de leer van Christus vinden we de laatste woorden die zijn opgetekend in het Evangelie van Matteüs, hoofdstuk 28, vers 19, staan de laatste woorden van Christus:

Gaat dan heen, maakt alle volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.

Hier zien we dat de Heilige Geest en de Zoon gelijk zijn aan de Vader – één zijn met Hem, "hen onderwijzen in de naam van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest."

Christus droeg nu Zijn opdracht over aan Zijn apostelen. Hij zou hen verlaten. Zijn werk op aarde was volbracht en Hij was nu bijna klaar om Zijn plaats aan de rechterhand van God in te nemen, en Hij sprak tot hen en zei: *"Alle **macht** is Mij gegeven in de hemel en op aarde."* Alle macht, dus Hij had gezag. Als Christus slechts een mens was, zoals sommige mensen hooghartig proberen te beweren, zou het godslastering zijn geweest als Hij tegen de discipelen had gezegd: gaat heen en doopt alle

volken in de naam van de Vader, en in Zijn eigen naam, en in die van de Heilige Geest, waarmee Hij Zichzelf gelijkstelde aan de Vader.

Er zijn drie dingen: Alle macht is mij gegeven; ga alle volken onderwijzen. Wat moeten ze leren? Om alles na te leven. Er zijn tegenwoordig heel veel mensen die bereid zijn om na te leven wat ze leuk vinden aan Christus, maar de dingen die ze niet leuk vinden, verwerpen ze gewoon en keren ze zich ervan af. Maar Zijn opdracht aan Zijn discipelen was: "Ga alle volken onderwijzen om alles na te leven wat Ik jullie heb opgedragen." En welk recht heeft een boodschapper die door God is gezonden om de boodschap te veranderen? Als ik een dienaar had gezonden om een boodschap over te brengen, en die dienaar vond dat de boodschap niet helemaal juist klonk – een beetje hard – en die dienaar ging heen en veranderde de boodschap, dan zou ik heel snel van dienaar veranderen; hij kon mij niet langer dienen. En wanneer een predikant of een boodschapper van Christus de boodschap begint te veranderen omdat hij denkt dat die niet precies is zoals die zou moeten zijn en denkt dat hij wijzer is dan God, dan wijst God die man gewoon af.

Ze hebben niet 'alles' onderwezen. Ze hebben een aantal dingen weggelaten die Christus ons heeft opgedragen te onderwijzen, omdat ze niet overeenkwamen met het menselijk verstand. Nu moeten we het Woord van God nemen zoals het is; en als we het willen aannemen, hebben we niet het recht om eruit te halen wat we willen, wat we gepast vinden, en ons te laten leiden door duistere redeneringen.

Het is het werk van de Geest om het hart te raken en het gepredikte woord te verzegelen. Zijn taak is om de dingen van Christus te nemen en ze aan ons te openbaren.

Sommige mensen denken dat dit de enige bedeling van de Heilige Geest is; dat Hij niet werkte totdat Christus verheerlijkt was. Maar Simeon voelde de Heilige Geest toen hij de tempel binnenging. In 2 Petrus 1:21 lezen we:

"Heilige mannen uit vroeger tijden hebben gesproken, gedreven door de **Heilige Geest**."

We vinden dezelfde Geest in Genesis als in Openbaring. Dezelfde Geest die de hand leidde die Exodus schreef, inspireerde ook de brieven, en we vinden dezelfde Geest die van het ene uiteinde van de Bijbel tot het andere spreekt. Zo hebben heilige mannen in alle tijden gesproken zoals zij door de Heilige Geest werden bewogen.

ZIJN PERSOONLIJKHEID

Ik was al lang christen voordat ik ontdekte dat de Heilige Geest een persoon is. Dit is iets wat veel mensen niet lijken te begrijpen, maar als je de Bijbel erbij pakt en kijkt wat Christus over de Heilige Geest heeft gezegd, zul je zien dat Hij altijd over Hem sprak als een persoon – nooit als een invloed. Sommige mensen denken dat de Heilige Geest een eigenschap van God is, net als barmhartigheid – slechts een invloed die van God komt. Maar in het veertiende hoofdstuk van Johannes, vers zestien, vinden we de volgende woorden:

"En ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft voor altijd." En nogmaals, in hetzelfde hoofdstuk, vers zeventien:

"Namelijk de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, omdat zij Hem niet ziet en niet kent; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn." En nogmaals, in vers 26 van hetzelfde hoofdstuk:

"Maar de Trooster, die de **Heilige Geest** is, die de Vader in Mijn naam zal zenden, zal u alles leren en u alles in herinnering brengen wat Ik u heb gezegd." Let op de voornaamwoorden "Hij" en "Hem". Ik wil de aandacht vestigen op het feit dat wanneer Christus over de Heilige Geest sprak, Hij over Hem sprak als een persoon, niet als een loutere invloed; en als we de Heilige Geest willen eren, laat ons dan in gedachten houden dat Hij een van de Drie-eenheid is, een persoonlijkheid van de Godheid.

HET RESERVOIR VAN LIEFDE

We lezen dat de vrucht van de Geest liefde is. God is liefde, Christus is liefde, en we moeten niet verbaasd zijn als we lezen over de liefde van de Geest. Wat een gezegende eigenschap is dit. Mag ik het de koepel van de tempel van de genade noemen? Beter nog, het is de kroon der kronen die door de Drie-enige God wordt gedragen. Menselijke liefde is een natuurlijke emotie die naar het voorwerp van onze genegenheid stroomt. Maar goddelijke liefde staat zo hoog boven menselijke liefde als de hemel boven de aarde. De natuurlijke mens is van de aarde, aards, en hoe zuiver zijn liefde ook mag zijn, zij is op zijn best zwak en onvolmaakt. Maar de liefde van God is volmaakt en volledig, en ontbreekt aan niets. Zij is als

een machtige oceaan in haar grootsheid, die woont in en voortvloeit uit de Eeuwige Geest.

In Romeinen 5:5 lezen we:

"En hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde van God in onze harten is uitgestort door de **Heilige Geest** die ons gegeven is."

Als we nu met God samenwerken, is er één ding dat we moeten bezitten, en dat is liefde. Een man kan een zeer succesvol advocaat zijn en geen liefde voor zijn cliënten hebben, en toch heel goed met hen omgaan. Een man kan een zeer succesvolle arts zijn en geen liefde hebben voor zijn patiënten, en toch een zeer goede arts zijn; een man kan een zeer succesvolle handelaar zijn en geen liefde hebben voor zijn klanten, en toch goede zaken doen en succes hebben; maar niemand kan een medewerker van God zijn zonder liefde. Als onze dienst slechts een beroep is, hoe sneller we die opgeven, hoe beter. Als iemand Gods werk op zich neemt zoals hij elk beroep zou opnemen, hoe eerder hij ermee ophoudt, hoe beter.

We kunnen niet voor God werken zonder liefde. Het is de enige boom die vruchten kan voortbrengen op deze door zonde vervloekte aarde, die aanvaardbaar is voor God. Als ik geen liefde heb voor God of voor mijn medemens, dan kan ik niet op een aanvaardbare manier werken. Ik ben dan als een klinkend stuk koper of een rinkelende cimbaal. Er wordt ons verteld dat 'de liefde van God door de Heilige Geest in onze harten is uitgestort'. Als die liefde in ons hart is uitgestort, zijn we klaar voor Gods dienst; als dat niet het geval is, zijn we dat niet. Het is zo gemakkelijk om

iemand te bereiken als je van hem houdt; alle barrières worden doorbroken en weggevaagd.

Paulus schrijft in het tweede hoofdstuk, vers 1, aan Titus dat hij gezond moet zijn in het geloof, in de liefde en in de geduld. Nu, in deze tijd, is de kerk, voor zover ik me kan herinneren, altijd erg jaloers geweest op mannen die niet gezond zijn in het geloof. Als een man niet gezond is in het geloof, trekken ze hun kerkelijke zwaard en hakken ze hem in stukken; maar hij kan nog zo ongezond zijn in de liefde, en ze zeggen er niets van. Hij kan nog zo gebrekkig zijn in geduld, hij kan nog zo prikkelbaar en humeurig zijn, maar ze doen nooit iets met hem. De Bijbel leert ons echter dat we niet alleen gezond moeten zijn in het geloof, maar ook in de naastenliefde en in geduld. Ik geloof dat God veel van Zijn dienaren niet kan gebruiken, omdat ze vol prikkelbaarheid en ongeduld zijn; ze zijn de hele dag door humeurig, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. God kan hen niet gebruiken; hun mond is verzegeld; zij kunnen niet voor Jezus Christus spreken, en als zij geen liefde hebben, kunnen zij niet voor God werken. Ik bedoel niet liefde voor degenen die mij liefhebben; daar is geen genade voor nodig; de grofste Hottentot ter wereld kan dat; de gemeenste man die ooit op aarde heeft geleefd, kan dat. Daar is helemaal geen genade voor nodig. Dat deed ik al voordat ik christen werd. Liefde brengt liefde voort; haat brengt haat voort. Als ik weet dat iemand van mij houdt, weet ik dat mijn liefde naar hem uit zal gaan. Stel dat iemand naar mij toe komt en zegt: "Meneer Moody, een bepaalde man heeft mij vandaag verteld dat hij u de gemeenste man op aarde vindt." Welnu, als ik niet veel genade van God in mijn hart had, dan weet ik dat er harde gevoelens in mijn hart zouden opkomen tegen die man, en het zou niet lang duren voordat ik kwaad over hem zou

spreken. Haat brengt haat voort. Maar stel dat een man naar me toe komt en zegt: "Meneer Moody, weet u dat een man die ik vandaag heb ontmoet, zegt dat hij veel van u houdt?" En ook al heb ik nog nooit van hem gehoord, dan zou er liefde in mijn hart opwellen. Liefde brengt liefde voort; dat weten we allemaal; maar er is de genade van God voor nodig om de man lief te hebben die over mij liegt, de man die mij belastert, de man die mijn karakter probeert te vernietigen; er is de genade van God voor nodig om die man lief te hebben. U kunt de zonde die hij heeft begaan haten; er is een verschil tussen de zonde en de zondaar; u kunt de zonde met een volmaakte haat haten, maar u moet de zondaar liefhebben. Ik kan hem anders geen goed doen. Nu weet je dat de eerste impuls van een jonge bekeerling is om lief te hebben. Herinner je je de dag dat je je bekeerde? Was je hart niet vervuld van zoete vrede en liefde?

DE JUISTE OVERLOPING

Ik herinner me de ochtend dat ik mijn kamer uitkwam nadat ik Christus voor het eerst had aanvaard, en ik dacht dat de oude zon veel feller scheen dan ooit tevoren; ik dacht dat de zon alleen maar naar mij glimlachte, ik liep naar Boston Common, en hoorde de vogels in de bomen, en ik dacht dat ze allemaal een lied voor mij zongen. Weet u dat ik verliefd werd op de vogels? Ik had nooit eerder om ze gegeven; het leek alsof ik verliefd was op de hele schepping. Ik koesterde geen wrok tegen iemand en was bereid alle mensen in mijn hart te sluiten. Als iemand de liefde van God niet in zijn hart heeft, is hij nooit wedergeboren. Als je iemand tijdens een gebedsbijeenkomst hoort opstaan en hij begint te spreken en iedereen te bekritiseren, dan weet je

dat zijn bekering niet oprecht is, dat het nep is, dat het niet klopt, want de impuls van een bekeerde ziel is om lief te hebben, en niet om op te staan en over iedereen te klagen en fouten te zoeken. Maar het is moeilijk voor ons om altijd in de juiste sfeer te leven. Als iemand ons verkeerd behandelt, haten we hem misschien; we hebben niet gelet op de middelen der genade en ons niet gevoed met het woord van God zoals we zouden moeten; er ontstaat een wortel van bitterheid in ons hart, en misschien zijn we ons daar niet van bewust, maar het is in ons hart opgekomen; dan zijn we niet geschikt om voor God te werken. De liefde van God is niet in ons hart uitgestort zoals het door de Heilige Geest zou moeten zijn.

Maar het werk van de Heilige Geest is om liefde te schenken. Paulus kon zeggen: "De liefde van Christus dwingt mij." Hij kon niet anders dan van stad tot stad gaan en het evangelie prediken. Jeremia zei ooit: "Ik zal niet meer in de naam van de Heer spreken; ik heb genoeg geleden; deze mensen houden niet van Gods Woord. Zij leefden in een goddeloze tijd, net als wij nu. Ongelovigen slopen om hem heen en zeiden dat het woord van God niet waar was. Jeremia stond als een muur van vuur tegenover hen en verkondigde moedig dat het woord van God waar was. Uiteindelijk sloten ze hem op in de gevangenis en hij zei: "Ik zal zwijgen; het heeft me te veel gekost." Maar even later kon hij niet stil blijven. Zijn beenderen stonden in brand; hij moest spreken. En wanneer we zo vervuld zijn van de liefde van God, worden we gedwongen om voor God te werken, en dan zegent God ons. Als ons werk met de zweep wordt gedaan, zonder enige echte drijfveer, zal het tot niets leiden.

Nu rijst de vraag: hebben wij de liefde van God in ons hart uitgestort en houden wij de waarheid in liefde vast? Sommige mensen houden vast aan de waarheid, maar op zo'n koude, strenge manier dat het geen goed doet. Andere mensen willen alles liefhebben en geven daarom veel van de waarheid op; maar wij moeten de waarheid in liefde vasthouden; wij moeten de waarheid vasthouden, zelfs als we alles verliezen, maar we moeten haar in liefde vasthouden, en als we dat doen, zal de Heer ons zegenen.

Er zijn heel wat mensen die deze liefde proberen te krijgen; en ze proberen die uit zichzelf voort te brengen. Maar daarin falen ze allemaal. De liefde die diep in onze nieuwe natuur is ingeplant, zal spontaan zijn. Ik hoef niet te leren van mijn kinderen te houden. Ik kan niet anders dan van hen houden. Ik zei enige tijd geleden tegen een jongedame tijdens een informatiebijeenkomst, die zei dat ze niet van God kon houden, dat ze het heel moeilijk vond om van Hem te houden, ik zei tegen haar: "Vind je het moeilijk om van je moeder te houden? Moet je leren van je moeder te houden? Ze keek me door haar tranen heen aan en zei: 'Nee, ik kan er niets aan doen, het gaat vanzelf.' 'Welnu,' zei ik, 'wanneer de Heilige Geest liefde in je hart ontsteekt, kun je niet anders dan van God houden; het zal spontaan zijn.' Wanneer de Geest van God in jouw hart en in het mijne komt, zal het gemakkelijk zijn om God te dienen.

De vrucht van de Geest, zoals je die in Galaten vindt, begint met liefde. In het zesde hoofdstuk worden negen deugden genoemd, en van die negen verschillende deugden zet Paulus liefde bovenaan de lijst; liefde is het eerste – het eerste in die kostbare verzameling vruchten. Iemand heeft het als volgt uitgedrukt: alle andere acht kunnen in het woord

liefde worden samengevat. Vreugde is jubelende liefde; vrede is liefde in rust; geduld is liefde op de proef; zachtmoedigheid is liefde in de samenleving; goedheid is liefde in actie; geloof is liefde op het slagveld; zachtmoedigheid is liefde op school; en matigheid is liefde in training. Het is dus allemaal liefde; liefde aan de top, liefde aan de basis en in al deze deugden; en als we alleen maar de vruchten van de Geest zouden voortbrengen, wat zouden we dan voor wereld hebben; er zouden geen politieagenten nodig zijn; een man zou zijn jas kunnen achterlaten zonder dat iemand hem zou stelen; mensen zouden geen behoefte hebben om kwaad te doen. Paulus zegt: "Tegen zulke mensen is geen wet", je hebt geen wet nodig. Een mens die vervuld is van de Geest hoeft niet onder de wet te staan; er is geen politie nodig om hem in de gaten te houden. We zouden al onze politieagenten kunnen ontslaan; de advocaten zouden hun beroep moeten opgeven en de rechtbanken zouden niets meer te doen hebben.

DE TRIOMF VAN DE HOOP

In het vijftiende hoofdstuk van Romeinen, vers dertien, zegt de apostel:

"Moge nu de God van de hoop u vervullen met alle vreugde en vrede in het geloof, opdat u overvloedig zult zijn in hoop door **de kracht** van de Heilige Geest, door de naam van Jezus Christus, onze Heer." Het volgende is dus hoop.

Is het je ooit opgevallen dat God nooit iemand gebruikt om Zijn koninkrijk op te bouwen die de hoop heeft verloren? Ik heb dit in verschillende delen van het land waargenomen, en overal waar ik een

arbeider in Gods wijngaard heb gevonden die de hoop heeft verloren, heb ik een man of vrouw gevonden die niet erg bruikbaar was. Kijk nu eens naar deze arbeiders. Denk eens even terug aan het verleden. Kun je een man of vrouw bedenken die God heeft gebruikt om Zijn koninkrijk op te bouwen en die de hoop heeft verloren? Ik ken er geen; ik heb nog nooit van zo iemand gehoord. Het is heel belangrijk om hoop te hebben in de kerk; en het is het werk van de Heilige Geest om hoop te geven. Laat Hem eens komen in een aantal kerken waar al een paar jaar geen bekeringen zijn geweest, en laat Hem een twintigtal mensen bekeren, en zie hoe hoopvol de kerk dan meteen wordt. Hij schenkt hoop; een mens die vervuld is van de Geest van God zal zeer hoopvol zijn. Hij zal naar de toekomst kijken en weten dat alles rooskleurig is, omdat de God van alle genade grote dingen kan doen. Het is dus heel belangrijk dat we hoop hebben.

Als een mens de hoop heeft verloren, is hij niet meer in gemeenschap met God; hij heeft niet de Geest van God op zich rusten om te dienen; hij kan een kind van God zijn, maar zo ontmoedigd dat hij niet door God gebruikt kan worden. Weet u dat er in de Bijbel nergens staat dat God ooit zelfs maar een ontmoedigde mens heeft gebruikt? Enkele jaren geleden was ik in mijn werk behoorlijk ontmoedigd en stond ik op het punt om mijn harp aan de wilg te hangen. Ik was erg terneergeslagen en depressief. Ik verkeerde al weken in die toestand, toen op een maandagochtend een vriend, die een zeer grote bijbelklas had, mijn studeerkamer binnenkwam. Ik was altijd de aantekeningen van zijn zondagsschool lessen aan het bestuderen, die gelijk stonden aan een preek, en hij kwam die ochtend naar me toe en zei: "Wel, waar heb je gisteren over gepredikt?" En ik vertelde het hem. Ik vroeg: "Waar heb jij

over gepredikt?" Hij zei dat hij over Noach had gepredikt. "Heb je ooit over Noach gepredikt?" "Nee, ik heb nog nooit over Noach gepredikt." "Heb je ooit zijn karakter bestudeerd?" "Nee, ik heb zijn leven nooit in het bijzonder bestudeerd." "Nou," zei hij, "hij is een heel bijzonder persoon. Het zal je goed doen. Je zou dat karakter moeten bestuderen." Toen hij weg was, pakte ik mijn Bijbel en las over Noach; en toen drong het tot me door dat Noach 120 jaar had gewerkt en nooit iemand had bekeerd, en toch raakte hij niet ontmoedigd; en ik zei: "Nou, ik moet niet ontmoedigd zijn," en ik sloot mijn Bijbel, stond op en liep naar de stad, en de wolk was verdwenen. Ik ging naar de middaggebedsbijeenkomst en hoorde over een klein stadje op het platteland, , waar ze 100 jonge bekeerlingen in de kerk hadden opgenomen. Ik zei tegen mezelf: "Ik vraag me af wat Noach ervoor gegeven zou hebben als hij dat had kunnen horen." En toch werkte hij 120 jaar lang en raakte hij niet ontmoedigd. Toen stond een man aan de andere kant van het gangpad op en zei: 'Vrienden, ik wil dat jullie voor mij bidden; ik denk dat ik verloren ben.' En ik dacht bij mezelf: 'Wat zou Noach ervoor gegeven hebben om dat te horen?' Hij had nog nooit iemand horen zeggen: 'Ik wil dat jullie voor mij bidden; ik denk dat ik verloren ben', en toch raakte hij niet ontmoedigd! O, kinderen van God, laten we niet ontmoedigd raken; laten we God vragen ons te vergeven als we ontmoedigd en terneergeslagen zijn; laten we God vragen ons hoop te geven, zodat we altijd hoopvol kunnen zijn. Het doet me soms goed om mensen te ontmoeten en hun hand vast te pakken; zij zijn zo hoopvol, terwijl andere mensen mij somber stemmen omdat zij voortdurend terneergeslagen zijn en naar de donkere kant kijken, naar de obstakels en moeilijkheden die op hun weg liggen.

DE ZEGEN VAN VRIJHEID

Het volgende wat de Geest van God doet, is ons vrijheid geven. Eerst schenkt Hij liefde, vervolgens inspireert Hij hoop en daarna geeft Hij vrijheid, en dat is ongeveer het laatste wat we tegenwoordig in veel van onze kerken hebben. En het spijt me te moeten zeggen dat er in veel kerken een begrafenis voor het formele moet plaatsvinden voordat er veel werk wordt verzet. We zullen het formalisme zo diep moeten begraven dat het nooit meer zal herrijzen. Het laatste wat in veel kerken te vinden is, is vrijheid.

Als het evangelie wordt gepredikt, bekritiseren de mensen het alsof het een theatervoorstelling is. Het is precies hetzelfde, en menig belijdend christen denkt er niet aan om te luisteren naar wat de man van God te zeggen heeft. Het is hard werken om te prediken tot vleselijk gezinde critici, maar "waar de Geest van de Heer is, daar is vrijheid".

Heel vaak hoort een vrouw honderd goede dingen in een preek, en misschien is er één ding dat haar een beetje vreemd voorkomt, en dan gaat ze naar huis, gaat aan tafel zitten en praat er voor haar kinderen openlijk over en blaast dat ene verkeerde ding op, zonder ook maar iets te zeggen over de honderd goede dingen die gezegd zijn. Dat is wat mensen doen die kritiek leveren.

God gebruikt geen mensen die in gevangenschap leven. De toestand van velen is als die van Lazarus toen hij met gebonden handen en voeten uit het graf kwam. Het verband was niet van zijn mond verwijderd en hij kon niet spreken. Hij leefde, en als je had gezegd dat Lazarus niet leefde,

zou je een leugen hebben verteld, want hij was uit de dood opgewekt. Er zijn heel veel mensen die, zodra je met hen praat en suggereert dat ze niet doen wat ze zouden kunnen doen, zeggen: "Ik heb leven. Ik ben een christen." Nou, dat kun je niet ontkennen, maar ze zijn met handen en voeten gebonden.

Moge God deze ketenen verbreken en Zijn kinderen bevrijden, zodat zij vrijheid mogen hebben. Ik geloof dat Hij komt om ons te bevrijden en dat Hij wil dat wij voor Hem werken en voor Hem spreken. Hoeveel mensen zouden graag tijdens een sociale gebedsbijeenkomst opstaan om een paar woorden voor Christus te zeggen, maar er heerst zo'n koude geest van kritiek in de kerk dat ze dat niet durven. Ze hebben niet de vrijheid om dat te doen. Als ze opstaan, zijn ze zo bang voor deze critici dat ze beginnen te beven en weer gaan zitten. Ze kunnen niets zeggen. Dat is helemaal verkeerd. De Geest van God komt juist om vrijheid te geven, en waar je ook het werk van de Heer ziet gebeuren, zul je die Geest van vrijheid zien. Mensen zullen niet bang zijn om met elkaar te praten. En als de bijeenkomst voorbij is, zullen ze niet hun hoeden pakken en zo snel mogelijk de kerk uit willen, maar zullen ze elkaar de hand schudden, en dan zal er vrijheid zijn. Heel wat mensen gaan naar de gebedsbijeenkomst uit een louter koud plichtsbesef. Ze denken: "Ik moet gaan omdat ik het als mijn plicht beschouw." Ze zien het niet als een heerlijk voorrecht om samen te komen en te bidden, om gesterkt te worden door elkaar en om iemand anders te helpen op zijn of haar reis door de woestijn.

Wat we vandaag nodig hebben, is liefde in ons hart. Willen we dat niet? Willen we geen hoop in ons leven? Willen we niet hoopvol zijn? Willen

we geen vrijheid? Dit alles is het werk van de Geest van God, en laten we God dagelijks bidden om ons liefde, hoop en vrijheid te geven. In Hebreeën lezen we:

"Daarom, broeders, hebben wij vrijmoedigheid om in het allerheiligste binnen te gaan door het bloed van Jezus."

Als u naar de passage gaat en de kanttekening leest, staat er: "Daar wij dus, broeders, vrijheid hebben om binnen te gaan in het allerheiligste." Wij kunnen het allerheiligste binnengaan, omdat wij vrije toegang hebben, en smeken om deze liefde en vrijheid en heerlijke hoop, opdat wij niet rusten voordat God ons de kracht geeft om voor Hem te werken.

Als ik mijn eigen hart vandaag ken, zou ik liever sterven dan leven zoals ik vroeger deed, als een naamchristen, die niet door God werd gebruikt om Zijn koninkrijk op te bouwen. Het lijkt me een armzalig, leeg leven om voor jezelf te leven.

Laten we ernaar streven nuttig te zijn. Laten we ernaar streven geschikte vaten te zijn voor de Meester, zodat God, de Heilige Geest, volledig door ons heen kan schijnen.

HOOFDSTUK 2

MACHT 'IN' EN 'OP'

De Heilige Geest die in ons woont, is één ding; ik denk dat dit duidelijk naar voren komt in de Schrift; en de Heilige Geest die op ons rust om te dienen, is iets anders. Er zijn slechts drie plaatsen in het Oude Testament waar we zo de Heilige Geest vinden.

In het 40e hoofdstuk van Exodus, beginnend met vers 33, staan deze woorden:

"En hij (dat is Mozes) richtte de voorhof rondom de tabernakel en het altaar op en plaatste de hangende deuren van de voorhof. Zo voltooide Mozes het werk. Toen bedekte een wolk de tent van de samenkomst, en de heerlijkheid van de HEERE vulde de tabernakel.

En Mozes kon de tent van de samenkomst niet binnengaan, omdat de wolk daarop bleef rusten en de heerlijkheid van de HEERE de tabernakel vulde."

Op het moment dat Mozes het werk voltooide, op het moment dat de tabernakel gereed was, kwam de wolk, kwam de Shekinah-glorie en vulde deze, zodat Mozes niet in staat was om voor de aanwezigheid van de Heer te staan. Ik geloof vast en zeker dat op het moment dat ons hart leeg is van trots en egoïsme en ambitie en zelfzucht, en alles wat in strijd is met Gods wet, de Heilige Geest zal komen en elke hoek van ons hart zal vullen; maar als we vol zijn van trots en hoogmoed, en ambitie en zelfzucht, en plezier en de wereld, is er geen plaats voor de Geest van

God; en ik geloof dat menig mens tot God bidt om hem te vullen, terwijl hij al vol is met iets anders. Voordat we bidden dat God ons wil vullen, moeten we Hem volgens mij vragen ons te legen.

Er moet eerst een leegmaking plaatsvinden voordat er een vulling kan plaatsvinden; en wanneer het hart op zijn kop wordt gezet en alles wat in strijd is met God wordt uitgestort, dan zal de Geest komen, net zoals Hij deed in de tabernakel, en ons vullen met Zijn glorie. We lezen in 2 Kronieken, hoofdstuk 5, vers 13:

“En het geschiedde, toen de trompetblazers en de zangers als één man één geluid maakten, om de Heer te loven en te danken, en zij hun stem verhieven met de trompetten en de cimbalen en de muziekinstrumenten, en de Heer loofden, zeggende: Want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is eeuwig; dat het huis toen werd vervuld met een wolk, ja, het huis van de Heer. De priesters konden vanwege de wolk niet blijven staan om hun dienst te verrichten, want de heerlijkheid van de Heer had het huis van God vervuld.

MET ÉÉN HART LOVEN

We zien dat op het moment dat Salomo de tempel voltooide, toen alles klaar was, zij met één hart God loofden – de koorzangers, de zangers en de dienaren waren één; er was geen onenigheid; zij loofden allen God, en de heerlijkheid van God kwam en vulde de tempel als de tabernakel. Als je nu naar het Nieuwe Testament kijkt, zul je zien dat in plaats van naar tabernakels en tempels te gaan, gelovigen nu de tempel van de Heilige Geest zijn. Toen op de dag van Pinksteren, voordat Petrus die

gedenkwaardige preek hield, terwijl zij aan het bidden waren, kwam de Heilige Geest en kwam met grote kracht. Wij bidden nu dat de Geest van God komt en wij zingen:

“Kom, Heilige Geest, hemelse duif,
Met al uw levengevende kracht;
Ontsteek een vlam van hemelse liefde,
In onze koude harten.

Ik geloof dat het volkomen juist is als we het begrijpen, maar als we bidden dat Hij uit de hemel naar de aarde terugkomt, is dat verkeerd, want Hij is hier al. Hij is al 1800 jaar niet van deze aarde weggeweest; Hij is in de Kerk geweest en Hij is met alle gelovigen; de gelovigen in de Kerk zijn de uitgeroepenen; zij zijn uit de wereld geroepen en elke ware gelovige is een tempel waarin de Heilige Geest woont. In het 14e hoofdstuk van Johannes, vers 17, staan de woorden van Jezus:

"De Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, omdat zij Hem niet ziet en Hem niet kent; Maar gij kent Hem, want Hij woont in u.

"Hij die in u is, is groter dan hij die in de wereld is."

Als wij de Geest in ons hebben, geeft Hij ons macht over het vlees en de wereld, en over elke vijand. "Hij woont bij u en zal in u zijn." Lees 1 Korintiërs 3:16

"Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de **Geest** Gods in u woont?"

Enige tijd geleden begroeven enkele mannen een bejaarde heilige, die net als veel van Gods volk zeer arm was in deze wereld, maar zij zijn zeer rijk, zij hebben alle rijkdom aan de andere kant van het leven – zij hebben die daar opgeborgen waar dieven er niet bij kunnen, waar oplichters ze niet kunnen wegnemen en waar motten ze niet kunnen aantasten – dus deze oude man was zeer rijk in de andere wereld, en zij haastten zich om hem in het graf te leggen, omdat zij hem kwijt wilden, toen een oude predikant die de begrafenis leidde, zei: "Loop voorzichtig, want jullie dragen de tempel van de Heilige Geest." Wanneer je een gelovige ziet, zie je een tempel van de Heilige Geest.

In 1 Korintiërs 6:19-20 lezen we opnieuw:

“Weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u is, die gij van God hebt, en dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt duur gekocht; verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, die Gods zijn.”

Zo wordt ons geleerd dat er in elk kind van God een goddelijke aanwezigheid is.

Ik denk dat in de Bijbel duidelijk wordt geleerd dat elke gelovige de Heilige Geest in zich heeft. Hij kan de Geest van God doven en hij kan God niet verheerlijken zoals hij zou moeten, maar als hij in de Heer Jezus Christus gelooft, woont de Heilige Geest in hem. Maar ik wil uw aandacht vestigen op een ander feit. Ik geloof vandaag dat, hoewel christelijke mannen en vrouwen de Heilige Geest in zich hebben, Hij niet

in kracht in hen woont; met andere woorden, God heeft heel veel zonen en dochters zonder kracht.

WAT IS ER NODIG

Ten minste negen tiende van de kerkleden denken er nooit aan om voor Christus te spreken. Als ze iemand zien, misschien een naaste verwant, die op weg is naar de ondergang, en dat in hoog tempo, dan denken ze er nooit aan om hem aan te spreken op zijn zondige levenswandel en hem voor Christus te winnen. Er moet toch zeker iets mis zijn. En toch, als je met hen praat, merk je dat ze geloof hebben en je kunt niet zeggen dat ze geen kinderen van God zijn; maar ze hebben niet de kracht, ze hebben niet de vrijheid, ze hebben niet de liefde die echte discipelen van Christus zouden moeten hebben. Heel veel mensen denken dat we nieuwe maatregelen nodig hebben, dat we nieuwe kerken nodig hebben, dat we nieuwe orgels nodig hebben, en dat we nieuwe koren nodig hebben, en al die nieuwe dingen. Dat is niet wat de Kerk van God vandaag nodig heeft. Het is de oude kracht die de apostelen hadden; dat is wat we willen, en als we dat in onze kerken hebben, zal er nieuw leven zijn. Dan zullen we nieuwe predikanten hebben – dezelfde oude predikanten, vernieuwd met kracht, vervuld van de Geest. Ik herinner me dat toen in Chicago velen zwoegden in het werk en het leek alsof de wagen van de verlossing niet vooruitkwam, een predikant vanuit het diepst van zijn hart begon te roepen: "O God, zet nieuwe predikanten in elke preekstoel." De maandag daarop hoorde ik twee of drie mannen opstaan en zeggen: "We hadden afgelopen zondag een nieuwe predikant – dezelfde oude predikant, maar hij had nieuwe kracht gekregen." En ik geloof vast en zeker dat dat is wat we vandaag de dag in heel Amerika

willen. We willen nieuwe predikanten in de preekstoel en nieuwe mensen in de kerkbanken. We willen mensen die door de Geest van God worden levend gemaakt, en dat de Geest neerdaalt en bezit neemt van de kinderen van God en hen kracht geeft.

Dan zal een man die vervuld is met de Geest weten hoe hij 'het zwaard van de Geest' moet gebruiken. Als een man niet vervuld is met de Geest, zal hij nooit weten hoe hij het Boek moet gebruiken. Er wordt ons verteld dat dit het zwaard van de Geest is; en wat is een leger dat niet weet hoe het zijn wapens moet gebruiken? Stel dat er een veldslag gaande is en ik was een generaal en had honderdduizend mannen, grote, krachtige mannen, vol leven, maar geen van hen kon een zwaard hanteren en geen van hen wist hoe hij zijn geweer moest gebruiken, wat zou dat leger dan waard zijn? Wel, duizend goed getrainde mannen, met goede wapens, zouden hen allemaal op de vlucht jagen. De reden waarom de kerk de vijand niet kan overwinnen, is omdat zij niet weet hoe zij het zwaard van de Geest moet gebruiken. Mensen zullen opstaan en proberen de duivel te bestrijden met hun ervaringen, maar dat kan hem niets schelen, hij zal hen elke keer overwinnen.

Mensen proberen de duivel te bestrijden met theorieën en favoriete ideeën, maar hij zal ook over hen de overwinning behalen. Wat wij willen, is het zwaard van de Geest trekken. Dat snijdt dieper dan wat dan ook.

Sla uw Bijbel open bij Efeziërs 6:14:

Sta dan vast, met uw lendenen omgord met de waarheid, en met het borstschild van de gerechtigheid; en uw voeten geschoeid met de bereidheid van het evangelie van de vrede; bovenal (of boven alles) het schild van het geloof, waarmee u alle vurige pijlen van de boze kunt doven. En neem de helm van de zaligheid en het **zwaard van de Geest, dat is het Woord van God.**

HET GROOTSTE WAPEN.

Het zwaard van de Geest is het Woord van God, en wat we vooral nodig hebben, is vervuld worden met de Geest, zodat we weten hoe we het Woord moeten gebruiken. Er was eens een christelijke man met een vast geloof die in gesprek raakte met een scepticus, die het Woord gebruikte, en de scepticus zei: 'Ik geloof niet in dat Boek, meneer.' Maar de man ging gewoon door en gaf hem meer van het Woord, en de man merkte opnieuw op: "Ik geloof het Woord niet", maar hij bleef hem meer geven, en uiteindelijk werd de man geraakt. En de broeder voegde eraan toe: "Als ik een goed zwaard heb gevonden dat zijn werk doet, dan blijf ik het gewoon gebruiken." Dat is wat we willen. Sceptici en ongelovigen mogen zeggen dat ze er niet in geloven. Het is niet onze taak om hen te laten geloven; dat is het werk van de Geest. Het is onze taak om hen het Woord van God te geven; niet om onze theorieën en ideeën erover te prediken, maar gewoon om de boodschap door te geven zoals God die aan ons geeft. We lezen in de Schrift over het zwaard van de Heer en Gideon. Stel dat Gideon zonder het Woord was vertrokken, dan zou hij verslagen zijn. Maar de Heer gebruikte Gideon; en ik denk dat je in de hele Schrift kunt zien dat God menselijke instrumenten gebruikt. Ik geloof dat je in de Bijbel geen enkel geval kunt vinden waarin een mens zich bekeert zonder

dat God een menselijk middel gebruikt, zonder dat Hij een menselijk instrument gebruikt. Niet dat Hij dat niet zou kunnen doen in Zijn onafhankelijke soevereiniteit; daar bestaat geen twijfel over. Zelfs toen Saulus van Tarsus door de geopenbaarde heerlijkheid van de Heer Jezus ter aarde werd geslagen, werd Ananias gebruikt om zijn ogen te openen en hem naar het licht van het evangelie te leiden. Ik hoorde eens iemand zeggen dat als je een man op een bergtop zet, hoger dan een van de toppen van de Alpen, God hem zou kunnen redden zonder een menselijke boodschapper; maar dat is niet Zijn manier; dat is niet Zijn methode; maar het is "het zwaard van de Heer en Gideon"; en de Heer en Gideon zullen het werk doen; en als we gewoon bereid zijn om de Heer ons te laten gebruiken, zal Hij dat doen.

“NIETS VAN ZICHZELF”

Je zult in de hele Schrift vinden dat wanneer mensen vervuld waren met de Heilige Geest, zij Christus predikten en niet zichzelf. Zij predikten Christus en Hem gekruisigd. In het eerste hoofdstuk van Lucas, vers 67, staat over Zacharias, de vader van Johannes de Doper:

“En zijn vader Zacharias werd vervuld met de **Heilige Geest** en profeteerde, zeggende: Gezegend zij de Here, de God van Israël, want Hij heeft Zijn volk bezocht en verlost, en Hij heeft ons een hoorn des heils opgewekt in het huis van Zijn dienstknecht David. Zoals Hij gesproken heeft door de mond van Zijn heilige profeten, die sinds het begin van de wereld waren.”

Zie je, hij heeft het over het Woord. Als een mens vervuld is van de Geest, zal hij het Woord groot maken; hij zal het Woord prediken en niet zichzelf; hij zal deze verloren wereld het Woord van de levende God geven.

"En gij, kind, zult de profeet van de Allerhoogste worden genoemd, want gij zult voor het aangezicht des Heren gaan om Zijn wegen te bereiden. Om Zijn volk kennis van de verlossing te geven door de vergeving van hun zonden, door de tedere barmhartigheid van onze God, waardoor de opgang van de zon uit de hoogte ons heeft bezocht. Om licht te geven aan hen die in duisternis en in de schaduw des doods zitten, om onze voeten te leiden op de weg des vredes. En het kind groeide op en werd sterk van geest, en bleef in de woestijn tot de dag dat hij aan Israël verscheen."

En zo zien we opnieuw dat toen Elizabeth en Maria elkaar ontmoetten, zij over de Schrift spraken, en zij werden beiden vervuld met de Heilige Geest en begonnen meteen over hun Heer te spreken.

We zien ook dat Simeon, toen hij de tempel binnenkwam en daar het kindje Jezus vond, meteen uit de Schrift begon te citeren, want de Geest was over hem gekomen. En toen Petrus op de dag van Pinksteren opstond en die prachtige preek hield, wordt gezegd dat hij vervuld was met de Heilige Geest en het Woord aan de menigte begon te verkondigen, en het was het Woord dat hen doorboorde. Het was het zwaard van de Heer en Petrus, net zoals het het zwaard van de Heer en Gideon was. En we lezen over Stefanus: 'Ze konden de kracht van de geest en de wijsheid waarmee hij sprak niet weerstaan.'

Waarom? Omdat hij hun het Woord van God gaf. En ons wordt verteld dat de Heilige Geest op Stefanus neerdaalde en dat niemand zijn woorden kon weerstaan. En we lezen ook dat Paulus vol was van de Heilige Geest en dat hij Christus en Hem gekruisigd predikte, en dat veel mensen zich bij de kerk aansloten. Barnabas was vol geloof en van de Heilige Geest; en als je gewoon leest en ontdekt wat hij predikte, zul je zien dat het het Woord was, en velen werden toegevoegd aan de Heer. Dus wanneer een mens vol van de Geest is, begint hij te prediken, niet zichzelf, maar Christus, zoals geopenbaard in de Heilige Schrift.

De discipelen van Jezus waren allemaal vervuld van de Geest, en het Woord werd verkondigd; en wanneer de Geest van God neerdaalt op de Kerk, en wij gezalfd worden, zal het Woord verkondigd worden in de straten, en in de hofjes, en in de steegjes; er zal geen donkere kelder zijn, noch een donkere zolder, noch een huis waar het Evangelie niet door een liefdevol hart zal worden gebracht, als de Geest op Gods volk neerdaalt in demonstratie en in kracht.

GEESTELIJKE BEVOCHTIGING

Het is mogelijk dat een mens moeizaam leeft en toch tevreden is; en ik denk dat heel veel mensen in die toestand verkeren. In het derde hoofdstuk van Johannes lezen we dat Nicodemus naar Christus kwam en dat hij het leven ontving. In het begin was dit leven zwak. We horen niet dat hij opstond om Christus moedig te belijden en dat de Geest met grote kracht over hem kwam, hoewel hij door het geloof in Christus het leven bezat. Ga dan naar het vierde hoofdstuk van Johannes, en je zult zien dat er wordt gesproken over de vrouw die naar de bron van Samaria

kwam, en Christus reikte haar de beker van de verlossing aan en zij nam die en dronk, en het werd in haar "een bron van water dat opwelt tot in het eeuwige leven". Dat is beter dan in het derde hoofdstuk van Johannes; hier stroomde het als een vloed in haar ziel; zoals iemand heeft gezegd, kwam het neer van de troon van God en voerde haar als een machtige stroom terug naar de troon van God. Water stijgt altijd tot zijn niveau, en als we de ziel vullen met water uit de troon van God, zal het ons omhoog dragen naar zijn bron.

Maar als je wilt weten hoe het christelijke leven er op zijn best uitziet, sla dan hoofdstuk 7 open en je zult zien dat er staat dat wie de Geest ontvangt door te vertrouwen op de Heer Jezus, "uit hem zullen stromen van levend water vloeien". Er zijn twee manieren om een put te graven. Ik herinner me dat ik als jongen op een boerderij in New England, in de buurt, een put had waar een oude houten pomp in stond. Op wasdagen moest ik water uit die put pompen om het vee te drenken, en ik moest pompen en pompen en pompen tot mijn armen moe werden, vaak. Maar nu hebben ze een betere manier; ze graven niet een paar meter diep, en plaatsen de pomp, maar ze gaan door de klei, het zand en de rotsen heen, totdat ze iets vinden dat ze een lagere stroom noemen, en dan wordt het een artesische put, die geen arbeid vereist, omdat het water spontaan uit de diepte omhoog komt.

Nu denk ik dat God wil dat al Zijn kinderen een soort artesische bron zijn; niet om te blijven pompen, maar om gewoon te stromen. Heb je nooit predikanten op de kansel zien staan die alleen maar pompen, pompen en pompen? Ik wel, heel vaak, en ik heb het ook moeten doen. Ik weet hoe het is. Ze staan op de kansel en praten en praten en praten,

en de mensen vallen in slaap, ze kunnen ze niet wakker krijgen. Wat is het probleem? Wel, het levende water is er niet; ze pompen alleen maar terwijl er geen water in de bron is. Je kunt geen water uit een droge bron halen; je moet iets in de bron doen, anders kun je er niets uithalen. Ik heb van die houten pompen gezien waar je water in moest gieten voordat je er water uit kon pompen, en zo is het ook met veel kerk-mensen; je moet er eerst iets in doen voordat je er iets uit kunt halen. Mensen vragen zich af waarom ze geen geestelijke kracht hebben. Ze staan op en praten in een bijeenkomst, maar zeggen niets; ze zeggen dat ze niets te zeggen hebben, en dat merk je al snel; ze hoeven het niet te zeggen; maar ze praten alleen maar, omdat ze het als hun plicht zien, en zeggen niets.

Nu zeg ik u dat wanneer de Geest van God op ons rust om te dienen, wij gezalfd zijn en dan grote dingen kunnen doen. "Ik zal water gieten op hem die dorst", zegt God. O gezegende gedachte - "*Hij die hongert en dorst naar gerechtigheid, zal verzadigd worden!*"

OVERSTROMENDE STROMEN

Ik zou graag iemand zien die zo vol is van levend water, zo vol dat hij het niet kan bevatten, dat hij naar buiten moet gaan om het evangelie van de genade van God te verkondigen. Wanneer een mens zo vol is dat hij niet meer kan bevatten, dan is hij klaar voor Gods dienst.

Toen hij in Chicago predikte, merkte Dr. Gibson tijdens de vraag- en antwoordsessie op: "Hoe kunnen we nu achterhalen wie er dorst heeft?" Hij zei: "Ik zat net te bedenken hoe we dat zouden kunnen doen. Als een jongen door het gangpad zou komen met een emmer vol helder water en

een schep, zouden we snel ontdekken wie dorst had; we zouden dorstige mannen en vrouwen naar het water zien reiken; maar als je met een lege emmer door het gangpad zou lopen, zou je het niet ontdekken. Mensen zouden erin kijken en zien dat er geen water in zat, en niets zeggen." Zo zei hij: "Ik denk dat dat de reden is waarom we niet meer gezegend zijn in onze bediening; we dragen lege emmers rond, en de mensen zien dat we niets in hebben, en ze komen niet naar voren." Ik denk dat daar veel waarheid in zit. Mensen zien dat we lege emmers ronddragen, en ze zullen niet naar ons toe komen totdat ze gevuld zijn. Ze zien dat we niet meer hebben dan zij. We moeten de Geest van God op ons hebben rusten, en dan zullen we iets hebben dat de overwinning geeft op de wereld, het vlees en de duivel; iets dat de overwinning geeft op ons humeur, op onze hoogmoed en op al het andere kwaad, en wanneer we deze zonden onder onze voeten kunnen vertrappen, dan zullen de mensen naar ons toe komen en zeggen: "Hoe heb je dat gekregen? Ik heb deze kracht nodig; jullie hebben iets wat ik niet heb; ik wil het ook.' O, moge God ons deze waarheid laten zien. Hebben we de hele nacht gezwoegd? Laten we het net aan de goede kant uitwerpen; laten we God vragen onze zonden te vergeven en ons te zalven met kracht uit de hoogte. Maar onthoud, Hij zal deze kracht niet geven aan een ongeduldig mens; Hij zal het niet geven aan een egoïstisch mens; Hij zal het nooit geven aan een ambitieus mens wiens doel egoïstisch is, totdat hij eerst zichzelf heeft leeggemaakt; leeggemaakt van trots en van alle wereldse gedachten. Laat het Gods glorie zijn en niet de onze die we zoeken, en wanneer we dat punt bereiken, hoe snel zal de Heer ons dan zegenen voor het goede. Dan zal de maat van onze zegen vol zijn. Weet u wat de maat van de hemel is? Een goede maat, aangedrukt, geschud en overvloedig. Als we ons hart vullen met het Woord van God, hoe kan

Satan dan binnenkomen? Hoe kan de wereld dan binnenkomen, want de maat van de hemel is een goede maat, een volle maat, een overvloedige maat. Heb jij deze volheid? Als je die niet hebt, zoek die dan; zeg dat je die door de genade van God zult krijgen, want het is de goede wil van de Vader om ons deze dingen te geven. Hij wil dat we in deze wereld schitteren; Hij wil ons verheffen voor Zijn werk; Hij wil dat we de kracht hebben om voor Zijn Zoon te getuigen. Hij heeft ons in deze wereld achtergelaten om voor Hem te getuigen. Waarvoor heeft Hij ons achtergelaten? Niet om te kopen en te verkopen en winst te maken, maar om Christus te verheerlijken. Hoe ga je dat doen zonder de Geest? Dat is de vraag. Hoe ga je dat doen zonder de kracht van God?

WAAROM SOMMIGEN FALEN

We lezen in Johannes 20:22:

"En toen Hij dit gezegd had, blies Hij hen de Heilige Geest in en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest." Zie dan Lucas 24:49:

"En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader over u; maar blijft in de stad Jeruzalem, totdat gij bekleed zult worden met **kracht** uit de hoogte."

De eerste passage vertelt ons dat Hij Zijn doorboorde en gewonde handen boven hen had opgeheven, op hen had geblazen en gezegd: "Ontvang de Heilige Geest." En ik twijfel er niet aan dat zij die toen ontvingen, maar niet in zo'n krachtige vorm als later, toen zij gekwalificeerd waren voor hun werk. Hij gaf het hun toen niet in volheid, maar als zij waren geweest zoals velen nu, zouden zij hebben gezegd: 'Ik heb nu genoeg; ik blijf niet langer; ik ga aan het werk.'

Sommige mensen lijken te denken dat ze tijd verliezen als ze op God wachten voor Zijn kracht, en dus gaan ze aan de slag zonder zalving; ze werken zonder enige zalving, ze werken zonder enige kracht. Maar nadat Jezus had gezegd: "Ontvang de Heilige Geest", en op hen had geblazen, zei Hij: *"Blijft nu in Jeruzalem, totdat jullie bekleed worden met **kracht** uit de hoogte."* Lees in het eerste hoofdstuk van Handelingen, vers 8:

"Maar gij zult **kracht** ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt."

Nu was hun zeker de Geest gegeven, anders hadden zij niet kunnen geloven, en zij hadden niet voor God kunnen staan en doorstaan wat zij doorstonden, en de spot en de fronsende blikken van hun vrienden verdragen, indien zij niet door de kracht van de Heilige Geest waren bekeerd. Maar zie nu wat Christus zei:

"Gij zult **kracht** ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn in Jeruzalem en in heel Judea en Samaria, en tot aan de uiterste grenzen der aarde."

Dan is de Heilige Geest in ons één ding, en de Heilige Geest op ons een ander; en als deze christenen toen meteen waren gaan prediken, zonder de kracht, denk je dan dat die scène zich op de dag van Pinksteren zou hebben afgespeeld? Denk je niet dat Petrus daar zou hebben gestaan en met zijn vuisten in de lucht zou hebben gezwaaid, terwijl deze Joden met hun tanden zouden hebben geknarst en hem zouden hebben bespot? Maar zij bleven in Jeruzalem; zij wachtten tien dagen. Wat! zegt u. Wat, de wereld gaat ten onder en mensen sterven! Moet ik wachten? Doe wat

God u zegt. Het heeft geen zin om te rennen voordat u gezonden bent; het heeft geen zin om te proberen Gods werk te doen zonder Gods kracht. Een mens die zonder deze zalving werkt, een mens die zonder de Heilige Geest op zich werkt, verspilt uiteindelijk zijn tijd. We verliezen dus niets als we wachten tot we deze kracht krijgen. Dat is het doel van ware dienstbaarheid: op God wachten, wachten tot we deze kracht ontvangen om te getuigen. Dan zien we dat op de dag van Pinksteren, tien dagen nadat Jezus Christus verheerlijkt was, de Heilige Geest met kracht neerdaalde. Denkt u dat Petrus en Jakobus en Johannes en die apostelen vanaf dat moment twijfelden? Zij hebben nooit getwijfeld. Misschien twijfelen sommigen aan de mogelijkheid om nu de kracht van God te hebben, en dat de Heilige Geest daarna nooit meer in een soortgelijke manifestatie is gekomen en nooit meer in zo'n kracht zal komen.

FRISSE VOORRAAD

Sla Handelingen 4:31 open en je zult lezen dat Hij voor de tweede keer kwam, op de plaats waar zij waren, zodat de aarde beefde en zij vervuld werden met deze kracht. Dat wil zeggen dat wij lekke vaten zijn en dat wij voortdurend onder de bron moeten blijven staan om vol van Christus te blijven en zo een verse voorraad te hebben.

Ik geloof dat dit een fout is die velen van ons maken; we proberen Gods werk te doen met de genade die God ons tien jaar geleden heeft gegeven. We zeggen dat we, als het nodig is, met dezelfde genade zullen doorgaan. Wat we nu willen is een nieuwe voorraad, een nieuwe zalving en nieuwe kracht, en als we daar met heel ons hart naar zoeken, zullen we het verkrijgen. De eerste bekeerlingen werd geleerd om naar die kracht te

zoeken. Filippus ging naar Samaria en het nieuws bereikte Jeruzalem dat er een groot werk werd gedaan in Samaria en dat er veel bekeerlingen waren; en Johannes en Petrus gingen erheen, legden hun handen op hen en zij ontvingen de Heilige Geest voor de bediening. Ik denk dat dat is wat wij christenen moeten zoeken: de Geest van God voor de bediening, zodat God Hem krachtig kan gebruiken bij de opbouw van Zijn Kerk en het versnellen van Zijn glorie. In Handelingen 19 lezen we over twaalf mannen in Efeze die, toen hun werd gevraagd of zij de Heilige Geest hadden ontvangen sinds zij geloofden, antwoordden*: 'Wij hebben zelfs nog nooit gehoord dat er een Heilige Geest is.'* Ik durf te zeggen dat er heel veel mensen zijn die, als je hen zou vragen: 'Heb je de Heilige Geest ontvangen sinds je gelooft?', zouden antwoorden: 'Ik weet niet wat je daarmee bedoelt.' Zij zouden zijn als de twaalf mannen in Efeze, die nooit de bijzondere relatie van de Geest tot de zonen van God in deze bedeling hadden begrepen. Ik ben er vast van overtuigd dat de kerk deze kennis gewoon opzij heeft gezet, ergens is kwijtgeraakt, en dat christenen daardoor geen kracht hebben. Soms kun je honderd leden in de kerk opnemen, en toch voegen zij niets toe aan haar kracht. Dat is helemaal verkeerd. Als zij alleen maar gezalfd waren door de Geest van God, zou er grote kracht zijn als er honderd geredden aan de kerk zouden worden toegevoegd.

GROENE VELDEN

Toen ik in Californië was en voor het eerst vanuit de Sierra Nevada Mountains afdaalde naar de Sacramento Valley, was ik verrast om op een boerderij te zien dat alles groen was – alle bomen en bloemen, alles stond in bloei, alles was groen en mooi, en net aan de andere kant van

de heg was alles verdroogd en was er geen groen te bekennen. Ik begreep er niets van. Ik informeerde ernaar en ontdekte dat de man die alles groen had, irrigatie gebruikte; hij goot gewoon water over zijn gewassen en hield zo alles groen, terwijl de velden naast hem zo droog waren als het vlies van Gideon zonder een druppel dauw; en zo is het met velen in de kerk vandaag de dag. Ze zijn als deze boerderijen in Californië – een sombere woestijn, alles verdroogd en verlaten, en ogenschijnlijk zonder leven. Ze kunnen naast een man zitten die vol is van de Geest van God, die als een groene laurierboom is en vrucht voortbrengt, en toch zullen ze niet naar een soortgelijke zegen zoeken. Waarom dit verschil? Omdat God water heeft gegoten op hem die dorstte; dat is het verschil. De een heeft deze zalving gezocht en hij heeft haar ontvangen; en wanneer wij dit boven alles willen, zal God het ons zeker geven.

De grote vraag die nu voor ons ligt, is: *willen we het?* Ik herinner me nog toen ik voor het eerst naar Engeland ging en een bijbellezing gaf, ik denk dat het de eerste was die ik in dat land gaf, er waren heel veel predikanten aanwezig en ik wist niets van de Engelse theologie en ik was bang dat ik hun geloofsovertuigingen zou tegenspreken, en ik voelde me een beetje geremd, vooral over dit onderwerp, over de gave van de Heilige Geest voor de bediening. Ik herinner me vooral een christelijke predikant die zijn hoofd op zijn hand had gebogen, en ik dacht dat die goede man zich schaamde voor alles wat ik zei, en dat baarde me natuurlijk zorgen. Aan het einde van mijn toespraak nam hij zijn hoed en vertrok, en toen dacht ik: "Wel, ik zal hem nooit meer zien." Bij de volgende bijeenkomst keek ik overal naar hem, maar hij was er niet, en bij de volgende bijeenkomst keek ik weer, maar hij was afwezig; en ik dacht dat mijn leer hem beledigd moest hebben. Maar een paar dagen later, tijdens een grote

middagbijeenkomst van de kerk, stond er een man op en zijn gezicht straalde alsof hij met God in de bergen was geweest, en ik keek naar hem, en tot mijn grote vreugde was het deze broeder. Hij zei dat hij bij de Bijbellezing was geweest en had gehoord dat er zoiets bestond als nieuwe kracht om het evangelie te prediken; hij zei dat hij had besloten dat als dat voor hem was, hij het zou krijgen; hij zei dat hij naar huis was gegaan en naar de Meester had gekeken, en dat hij nog nooit zo'n strijd met zichzelf had gehad in zijn leven. Hij vroeg God om hem de zondigheid van zijn hart te laten zien waarvan hij niets wist, en hij huilde luid tot God dat hij van zichzelf leeg mocht worden en met de Geest vervuld, en hij zei: "God heeft mijn gebed verhoord." Ik ontmoette hem zes maanden later in Edinburgh en hij vertelde me dat hij in die tijd elke avond het evangelie had gepredikt, dat hij niet één preek had gehouden, maar dat sommigen bleven voor een gesprek, en dat hij voor vier maanden vooruit was volgeboekt om elke avond in verschillende kerken het evangelie te prediken. Ik denk dat je een kanonskogel door zijn kerk had kunnen schieten zonder iemand te raken voordat hij deze zalving kreeg, maar het duurde nog geen dertig dagen voordat het gebouw vol was en de gangpaden volstonden met mensen. Hij had zijn emmer vol met vers water, en de mensen ontdekten dat en kwamen vanuit alle windstreken naar hem toe. Ik zeg u, u kunt de stroom niet hoger krijgen dan de fontein. Wat we heel bijzonder nodig hebben, is kracht. Er was nog een andere man die ik in gedachten heb, en hij zei: "Ik heb een hartziekte, ik kan niet meer dan één keer per week preken." Dus had hij een collega die voor hem preekte en de bezoeken aflegde. Hij was een oude predikant en kon geen bezoeken meer afleggen. Hij had over deze zalving gehoord en zei: "Ik zou graag gezalfd worden voor mijn begrafenis. Ik zou graag nog één keer het voorrecht hebben om met kracht het

evangelie te prediken voordat ik heenga. Hij bad dat God hem met de Geest zou vervullen, en niet lang daarna ontmoette ik hem weer en hij zei: "Ik heb gemiddeld acht keer per week gepredikt en ik heb de hele tijd bekeringen gezien." De Geest kwam over hem. Ik geloof niet dat die man in eerste instantie door het harde werk instortte, maar meer door het gebruik van de machines zonder olie, zonder smering. Het is niet het harde werk dat predikanten kapot maakt, maar het zwoegen zonder kracht. O, dat God Zijn volk zou zalven! Niet alleen de bediening, maar elke discipel. Denk niet dat alleen voorgangers het nodig hebben. Er is geen moeder die het niet nodig heeft in haar huis om haar gezin te leiden, net zoals de predikant het nodig heeft in de preekstoel of de zondagsschoolleerkracht in zijn zondagsschool. We hebben het allemaal samen nodig, en laten we dag en nacht niet rusten totdat we het bezitten; als dat de belangrijkste gedachte in ons hart is, zal God het ons geven als we er alleen maar naar hongeren en dorsten, en zeggen: "Met Gods hulp zal ik niet rusten totdat ik bekleed ben met kracht uit de hoogte."

MEESTER EN DIENSTKNECHT

Er is een heel mooi verhaal over Elia en Elisa, waar ik graag bij stilsta. Het moment was gekomen dat Elia zou worden opgenomen, en hij zei tegen Elisa: "Blijf hier in Gilgal, ik ga naar Bethel." Daar was een theologische school met een aantal jonge studenten, en hij wilde zien hoe het met hen ging, maar Elisa zei: "Zo waar de Heer leeft, en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten." En dus bleef Elisa dicht bij Elia. Ze kwamen in Bethel, en de zonen van de profeten kwamen naar buiten en zeiden tegen Elisa: "Weet u dat uw meester weggevoerd zal worden?" En Elisa zei: "Ik weet het, maar zwijg stil." Toen zei Elia tegen Elisa: "Blijf in Bethel tot ik

naar Jericho ga." Maar Elisa zei: "Zo waar de Heer leeft en mijn ziel leeft, ik zal u niet verlaten." "U gaat niet zonder mij," zei Elisa; en dan kan ik me voorstellen dat Elisa gewoon zijn arm in die van Elia stak, en samen liepen ze naar beneden. Ik zie die twee machtige mannen naar Jericho lopen, en toen ze daar aankwamen, kwamen de zonen van de profeten naar Elisa en zeiden: "Weet u dat uw meester weggevoerd wordt?" "Stil! Wees stil," zegt Elisa, "Ik weet het." En toen zei Elia tegen Elisa: "Blijf hier nog even, want de Heer heeft mij naar de Jordaan gezonden." Maar Elisa zei: "Zo waar de Heer leeft en mijn ziel leeft, ik zal u niet verlaten. U zult niet zonder mij gaan." En toen kwam Elisa heel dicht bij Elia, en terwijl ze naar beneden liepen, denk ik dat Elisa iets van plan was; toen ze bij de Jordaan kwamen, deed Elia zijn mantel af en sloeg op het water, en het water splitste zich hier en daar, en de twee gingen er droogschoen doorheen, als reuzen, en vijftig zonen van de profeten kwamen kijken en stonden toe te kijken. Ze wisten niet dat Elia voor hun ogen zou worden opgenomen. Toen ze de Jordaan waren overgestoken, zei Elia tegen Elisa: "Wat wil je nu?" Hij wist dat hij iets wilde. "Wat kan ik voor je doen? Zeg maar wat je wilt." En hij zei: "Ik wil een dubbel deel van uw Geest." Ik kan me voorstellen dat Elia hem een kans gaf om iets te vragen; hij zei bij zichzelf: "Ik zal om genoeg vragen." Elisa had al veel van de Geest, maar hij zei: "Ik wil een dubbel deel van uw Geest." "Welnu," zei Elia, "als je mij ziet wanneer ik word opgenomen, zul je het krijgen." Denk je dat je Elisa op dat moment van Elia had kunnen weglokken? Ik zie ze bijna arm in arm lopen, en terwijl ze lopen, komt er een vurige wagen aan met Elisa erin, en voordat Elisa het weet, wordt Elia opgenomen, en terwijl hij naar de troon zweeft, roept de dienaar: "Mijn vader! Mijn vader! De strijdwagen van Israël en zijn ruiters!" Elisa zag hem niet meer. Hij raapte de mantel van Elia op en keerde terug met

de oude mantel van zijn meester. Hij kwam bij de Jordaan en riep om de God van Elia, en het water splitste zich hier en daar, en hij ging er droogvoets doorheen. Toen verhieven de profeten die toekeken hun stem en zeiden: "De geest van Elia rust op Elisa," en zo was het, een dubbel deel ervan.

Moge de Geest van Elia, geliefde lezer, over ons komen. Als we ernaar zoeken, zullen we het vinden. O, moge de God van Elia antwoorden met vuur, en de geest van wereldsheid in de kerken verteren, de dwaasheid verbranden en ons tot oprecht christenen maken. Moge die Geest over ons komen; laat dat ons gebed zijn aan onze huisaltaren en in onze gebedskamers. Laten we krachtig tot God roepen dat we een dubbel deel van de Heilige Geest mogen ontvangen, en dat we niet tevreden mogen zijn met deze wereldse levenswijze, maar laten we, net als Simson, ons schudden en uit de wereld komen, opdat we de KRACHT VAN GOD mogen ontvangen.

HOOFDSTUK 3

GETUIGEN IN KRACHT

Het onderwerp van getuigenis afleggen in de kracht van de Heilige Geest wordt door de kerk niet voldoende begrepen. Totdat we meer inzicht hebben op dit punt, werken we met een grote achterstand. Als u nu uw Bijbel openslaat bij Johannes 15:26, vindt u de volgende woorden:

“Maar wanneer de Trooster komt, die Ik u van de Vader zal zenden, de Geest der waarheid, die van de Vader uitgaat, zal Hij van Mij getuigen; en ook gij zult getuigen, omdat gij vanaf het begin bij Mij geweest zijt.”

Hier vinden we wat de Geest gaat doen, of wat Christus zei dat Hij zou doen toen Hij kwam, namelijk dat Hij van Hem zou getuigen. En als u naar het tweede hoofdstuk van Handelingen gaat, zult u zien dat toen Petrus op de dag van Pinksteren opstond en getuigde van wat Christus had gedaan, de Heilige Geest neerdaalde en van dat feit getuigde, en honderden en duizenden mensen werden overtuigd. De mens kan dus niet effectief over zichzelf prediken. Hij moet de Geest van God hebben om bekwaam te zijn, en Gods Woord bestuderen om te kunnen getuigen overeenkomstig de gedachten van de Geest.

WAT IS GETUIGENIS?

Als we het evangelie van Christus achterhouden en Christus niet voor de mensen brengen, dan heeft de Geest geen kans om te werken. Maar op het moment dat Petrus op de dag van Pinksteren opstond en getuigenis aflegde van dit ene feit, dat Christus voor de zonden gestorven was en

dat Hij weer opgewekt was en ten hemel gereist was, daalde de Geest neer om getuigenis af te leggen van de Persoon en het Werk van Christus.

Hij kwam naar beneden om te getuigen dat Christus in de hemel was, en als de Heilige Geest niet had getuigd van de prediking van de feiten van het evangelie, denkt u dan dat de kerk gedurende deze laatste achttien eeuwen zou hebben bestaan? Gelooft u dat de dood, opstanding en hemelvaart van Christus niet net zo snel zouden zijn vergeten als Zijn geboorte, als de Heilige Geest niet was gekomen?

Want het is heel duidelijk dat toen Johannes verscheen aan de rand van de woestijn, zij alles over de geboorte van Jezus Christus waren vergeten. Slechts dertig korte jaren. Het was allemaal verdwenen. Ze waren het verhaal van de herders vergeten; ze waren de prachtige scène vergeten die zich in de tempel had afgespeeld, toen de Zoon van God in de tempel werd gebracht en de oudere profeten en profetessen daar aanwezig waren; ze waren vergeten dat de wijzen naar Jeruzalem waren gekomen om te vragen waar Hij was, die als Koning van de Joden was geboren. Dat verhaal over Zijn geboorte leek gewoon te zijn vervaagd; ze waren het helemaal vergeten, en toen Johannes verscheen aan de rand van de woestijn, werd het weer in hun gedachten gebracht. En als de Heilige Geest niet was neergedaald om van Christus te getuigen, om te getuigen van Zijn dood en opstanding, zouden deze feiten net zo snel zijn vergeten als Zijn geboorte.

GROTER WERK

Het getuigenis van de Geest is het getuigenis van kracht. Jezus zei:

"De werken die Ik doe, zult gij ook doen, en nog grotere werken dan deze zult gij doen, omdat Ik naar de Vader ga."

Vroeger struikelde ik daarover. Ik begreep het niet. Ik dacht: wat kan een mens nog groters doen dan Christus heeft gedaan? Hoe kan iemand een dode opwekken die al dagenlang in het graf ligt en al begint te vergaan, hoe kan hij hem met één woord tot leven roepen? Maar hoe langer ik leef, hoe meer ik ervan overtuigd raak dat het een grotere prestatie is om de wil van een mens te beïnvloeden, een mens wiens wil tegen God is gekeerd, om die wil te breken en onderworpen te maken aan Gods wil – of, met andere woorden, het is een grotere prestatie om macht te hebben over een levende, zondige, God hatende mens dan om de doden tot leven te wekken. Hij die een wereld kon scheppen, kon een dode ziel tot leven wekken; maar ik denk dat het grootste wonder dat deze wereld ooit heeft gezien, het wonder van Pinksteren was. Hier waren mannen die de Apostelen, vol vooroordelen, vol boosaardigheid, vol bitterheid, hun handen als het ware druipend van het bloed van de Zoon van God, en toch staat daar een ongeletterde man, een man die zij verafschuwden, een man die zij haatten, en predikt het evangelie, en drieduizend van hen worden onmiddellijk overtuigd en bekeerd, en worden discipelen van de Heer Jezus Christus, en zijn bereid hun leven te geven voor de Zoon van God. Misschien was het bij die gelegenheid dat Stefanus zich bekeerde, de eerste martelaar, en enkele van de mannen die kort daarna hun leven gaven voor Christus. Dit lijkt mij het grootste wonder dat deze wereld ooit heeft gezien. Maar Petrus werkte niet alleen; de Geest van God was met hem; vandaar de wonderbaarlijke resultaten.

De Mozaïsche wet vereiste dat er twee getuigen moesten zijn, en dus zien we dat toen Petrus predikte, er een tweede getuige was. Petrus getuigde van Christus, en Christus zegt dat wanneer de Heilige Geest komt, Hij van Mij zal getuigen. En beiden getuigden van de waarheid van de incarnatie, het dienstwerk, de dood en de opstanding van onze Heer, en het resultaat was dat een menigte zich als met één hart tot de Heer bekeerde. Onze fout nu is dat predikers het kruis negeren en Christus verhullen met inhoudsloze preken en mooie woorden. Ze presenteren Hem niet gewoon duidelijk aan de mensen, en daarom geloof ik dat de Geest van God niet met kracht werkt in onze kerken. Wat we nodig hebben is Christus prediken en Hem presenteren aan een verloren wereld. De wereld kan heel goed zonder u en mij, maar de wereld kan niet zonder Christus, en daarom moeten we van Hem getuigen, en ik geloof dat de wereld vandaag de dag hongerig en dorstig is naar dit goddelijke, bevredigende deel. Duizenden en duizenden zitten in duisternis, zonder kennis van dit grote Licht, maar wanneer we beginnen Christus eerlijk, trouw, oprecht en waarachtig te prediken; Hem hooghouden, niet onszelf; Christus verheerlijken en niet onze theorieën; Christus presenteren en niet onze meningen; Christus verdedigen en niet een of andere valse leer; dan zal de Heilige Geest komen en getuigen. Hij zal getuigen dat wat we zeggen waar is. Wanneer Hij komt, zal Hij het Woord bevestigen met tekenen die volgen. Dit is een van de sterkste bewijzen dat ons evangelie goddelijk is, dat het van goddelijke oorsprong is, dat Christus niet alleen deze dingen heeft onderwezen, maar dat Hij bij Zijn heengaan ook zei: *'Hij zal Mij verheerlijken' en 'Hij zal van Mij getuigen'*. Als u eens kijkt naar het tweede hoofdstuk van Handelingen, naar die prachtige preek die Petrus hield, in vers 36, dan leest u deze woorden:

"Laat daarom het hele huis van Israël zeker weten dat God deze Jezus, die jullie gekruisigd hebben, tot Heer en Christus gemaakt heeft." En toen Petrus dit zei, daalde de Heilige Geest neer op het volk en getuigde van Christus — Hij getuigde op een duidelijke manier dat dit alles waar was. En nogmaals, in vers veertig:

"En met vele andere woorden getuigde en vermaande Hij, zeggende: Redt uzelf uit dit verdorven geslacht."

Met vele andere woorden getuigde Hij, niet alleen met deze woorden die zijn opgeschreven, maar met vele andere woorden.

DE ZEKERE GIDS

Ga naar het zestiende hoofdstuk van Johannes, vers dertien, en lees:

"Maar wanneer Hij, de **Geest** der Waarheid, gekomen is, zal Hij u in alle waarheid leiden; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar wat Hij hoort, zal Hij spreken, en Hij zal u dingen die komen zullen, verkondigen. Hij zal u in alle waarheid leiden.

Er is nu geen waarheid die we moeten kennen, maar de Geest van God zal ons daarin leiden als we Hem dat toestaan; als we ons overgeven aan de leiding van de Geest en Hem ons laten leiden, zal Hij ons in alle waarheid leiden. Het zou ons veel donkere uren hebben bespaard als we alleen maar bereid waren geweest om de Geest van God onze raadgever en gids te laten zijn.

Lot zou nooit naar Sodom zijn gegaan als hij zich door de Geest van God had laten leiden. David zou nooit in zonde zijn gevallen en al die problemen met zijn gezin hebben gehad als hij zich door de Geest van God had laten leiden.

Er zijn tegenwoordig veel Lot's en David's. De kerken zitten er vol mee. Mannen en vrouwen verkeren in totale duisternis, omdat ze niet bereid zijn geweest zich door de Geest van God te laten leiden. "Hij zal u in alle waarheid leiden. Hij zal niet uit zichzelf spreken." Hij zal spreken over de opgestegen, verheerlijkte Christus.

Wat zou men denken van een boodschapper die door een afwezige echtgenoot een boodschap voor zijn vrouw of moeder had gekregen en bij aankomst alleen maar over zichzelf en zijn eigen hoogmoed sprak en zowel de echtgenoot als de boodschap negeerde? Men zou dat gewoonweg schandalig noemen. Wat moet dan de misdaad zijn van de zogenaamde leraar die over zichzelf of een of andere smakeloze theorie spreekt en Christus en Zijn evangelie buiten beschouwing laat? Als we getuigen volgens de Geest, moeten we getuigen van Jezus.

De Heilige Geest is hier beneden in deze duistere wereld om alleen maar te spreken over Hem die niet aanwezig is, en Hij neemt de dingen van Christus en brengt ze in onze gedachten. Hij getuigt van Christus; Hij leidt ons naar de waarheid over Hem.

KLOPPEN IN HET DONKER

Ik wil hier graag zeggen dat ik denk dat er tegenwoordig heel veel kinderen van God afdwalen en een ernstige zonde begaan. Ik weet niet

of zij het als een zonde beschouwen, maar als we de Schrift onderzoeken, zullen we zeker ontdekken dat het een grote zonde is. Er wordt ons verteld dat de Trooster naar de wereld is gezonden om ons "in alle waarheid te leiden", en als Hij voor dat doel is gezonden, hebben we dan nog een andere gids nodig? Moeten we ons in het donker verstoppen en mediums raadplegen die beweren de geesten van de doden op te roepen? Weet u wat het Woord van God zegt over die vreselijke zonde? Ik geloof dat het een van de grootste zonden is waarmee we tegenwoordig te maken hebben. Het is een schande voor de Heilige Geest als ik de doden oproep en met hen overleg, zelfs als dat mogelijk zou zijn.

Ik wil u graag wijzen op het tiende hoofdstuk van het eerste boek Kronieken, vers 13:

"Zo stierf Saul vanwege zijn overtreding die hij tegen de Heer had begaan, namelijk dat hij het **woord** van de Heer niet had gehoorzaamd, en ook omdat hij raad had gevraagd aan iemand die een vertrouwde geest had, om hem te raadplegen, en niet aan de Heer had gevraagd. Daarom doodde Hij hem en gaf Hij het koninkrijk aan David, de zoon van Isaï."

God doodde hem vanwege deze zonde. Van de twee zonden die Saul hier ten laste worden gelegd, is de ene dat hij niet naar het Woord van God wilde luisteren, en de tweede dat hij een geestenbezweerder raadpleegde. Hij raakte verstrikt in dit grote kwaad en zondigde tegen God.

Saul viel hier, en er zijn vandaag de dag heel veel mensen die zich kinderen van God noemen en denken dat er niets mis is met het raadplegen van een medium dat beweert overledenen op te roepen om hen te ondervragen.

Maar hoe oneerbiedig is dat tegenover God, die de Heilige Geest naar deze wereld heeft gezonden om ons 'in alle waarheid' te leiden. Er is niets dat ik moet weten, er is niets dat belangrijk voor mij is om te weten; er is niets dat ik zou moeten weten, maar de Geest van God zal het mij openbaren door het Woord van God, en als ik mij afkeer van de Heilige Geest, onteer ik de Geest van God en bega ik een ernstige zonde. U weet dat we in Lucas lezen dat de rijke man in het hiernamaals iemand naar het huis van zijn vader wilde sturen om zijn vijf broers te waarschuwen, waarop Christus zei: Zij hebben Mozes en de profeten, en als zij naar hen niet luisteren, zullen zij ook niet luisteren naar iemand die uit de doden is opgestaan. Mozes en de profeten, het deel van de Bijbel dat toen voltooid was, dat is genoeg. Maar heel veel mensen willen nu iets anders dan het Woord van God en wenden zich af naar deze valse lichten.

GEESTEN DIE GLUREN EN MURMUREN

Er is nog een andere passage die luidt:

"En wanneer zij tot u zullen zeggen: Zoekt het bij hen die vertrouwde geesten hebben, en bij tovenaars die fluisteren en mompelen: Moet een volk niet zijn God zoeken? zal men voor de levenden de doden vragen? (Jes. 8:19)

Wat is dat anders dan op tafel kloppen en zich in kasten verstoppen? Als het een boodschap van God was, denk je dan dat je een donkere kamer in zou moeten gaan en alle lichten zou moeten uitdoen? In het geheim heeft mijn Meester ons niets geleerd. God is niet in die beweging, en wat wij als kinderen van God willen, is ons van dit kwaad verre houden. Let dan op het vers dat volgt, dat zo vaak uit zijn verband wordt geciteerd.

"aan de wet en aan het getuigenis; als zij niet overeenkomstig dit woord spreken, is er geen licht in hen."

Ieder man, iedere vrouw, die tot ons komt met een leer die niet in overeenstemming is met de wet en het getuigenis, laten wij begrijpen dat zij van de boze zijn en dat zij vijanden van de gerechtigheid zijn. Zij hebben geen licht in zich. Nu zult u zien dat deze mensen die demonen raadplegen, als eerste en als laatste het Woord van God aanvallen. Zij geloven het niet. Toch zeggen nog steeds veel mensen dat je beide kanten moet horen, maar als iemand mij een zeer lasterlijke brief over mijn vrouw zou schrijven, denk ik niet dat ik die zou moeten lezen; ik zou hem verscheuren en in de wind gooien. Moet ik alle ongelovige boeken lezen die geschreven zijn, om beide kanten te horen? Moet ik een boek ter hand nemen dat lasterlijk is over mijn Heer en Meester, die mij met Zijn bloed heeft verlost? Tienduizend keer nee; ik zal het niet aanraken.

"Nu spreekt de Geest uitdrukkelijk dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, omdat zij luisteren naar verleidende geesten en leerstellingen van duivels." 1 Timoteüs 4:1

Dat is vrij duidelijke taal, nietwaar? "Leerstellingen van duivels." Nogmaals: "Ze spreken leugens uit uit huichelarij; hun geweten is met een heet ijzer gebrandmerkt." Er zijn nog andere passages in de Schrift die waarschuwen tegen elke misleiding van Satan. Laten we altijd onthouden dat de Geest in de wereld is gezonden om ons in alle waarheid te leiden. We willen geen andere gids; Hij is genoeg. Sommige mensen zeggen: "Is het geweten niet een veiliger gids dan het Woord en de Geest?" Nee, dat is het niet. Sommige mensen lijken geen geweten te hebben en weten niet wat het betekent. Hun opvoeding heeft veel te maken met het geweten. Er zijn mensen die zullen zeggen dat hun geweten hen pas vertelde dat ze iets verkeerds hadden gedaan nadat ze het hadden gedaan; maar wat wij willen, is iets dat ons vertelt dat iets verkeerd is voordat we het doen. Heel vaak begaat iemand een vreselijke misdaad, en nadat hij die heeft begaan, wordt zijn geweten wakker en geselt en kastijdt het hem, maar dan is het te laat, de daad is geschied.

DE ONFEILBARE GIDS

Mensen die de Alpen hebben doorkruist, vertellen mij dat de gids hen, wanneer ze een gevaarlijke plek naderen, aan zichzelf vastbindt en gewoon voor hen uit loopt: ze zijn vastgebonden aan de gids. Zo moet ook de christen verbonden zijn met zijn onfeilbare Gids en veilig worden ondersteund. Als iemand door de Mammoth Cave zou gaan, zou het zijn dood betekenen als hij van zijn gids zou afdwalen – als hij zich van hem zou scheiden, zou hij zeker omkomen; er zijn valkuilen in die grot en een bodemloze rivier, en er zou geen kans zijn voor een mens om zonder gids of licht zijn weg door die grot te vinden. Zo is er ook geen kans voor ons om alleen door de donkere wildernis van deze wereld te komen. Het is

dwaasheid voor een man of vrouw om te denken dat zij zonder het licht van Gods Woord en de leiding van de Heilige Geest door deze boze wereld kunnen komen. God heeft Hem gezonden om ons door deze grote reis te leiden, en als wij onafhankelijk van Hem willen werken, zullen wij struikelen in de diepe duisternis van de eeuwige nacht.

Maar houd de woorden van de Geest van God in gedachten; als je geleid wilt worden, moet je het Woord bestuderen; want het Woord is het licht van de Geest. In het 14e hoofdstuk van Johannes en vers 26 lezen we:

"Maar de Trooster, die de Heilige Geest is, die de Vader zal zenden in Mijn naam, Hij zal u alles leren en u indachtig maken alles wat Ik jullie gezegd heb."

En nogmaals in Johannes 16:13

"Maar wanneer Hij, de Geest der waarheid, gekomen is, zal Hij u in alle waarheid leiden; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar wat Hij zal horen, dat zal Hij spreken: en Hij zal u dingen tonen die komen zullen.

"Hij zal je dingen laten zien die nog komen gaan." Veel mensen lijken te denken dat de Bijbel achterhaald is, dat het een oud boek is en dat het zijn tijd gehad heeft. Ze zeggen dat het heel goed was voor de donkere middeleeuwen en dat er heel wat goede geschiedenis in staat, maar dat het niet bedoeld was voor de huidige tijd, dat we in een heel verlicht tijdperk leven en dat mensen heel goed zonder dat oude boek kunnen, dat we het ontgroeid zijn. Ze denken dat we er geen nut voor hebben omdat het een oud boek is. Nu kun je net zo goed zeggen dat de zon, die al zo lang schijnt, nu zo oud is dat ze achterhaald is, en dat

wanneer iemand een huis bouwt, hij er geen ramen in hoeft te plaatsen, omdat we een nieuwere en betere verlichting hebben; we hebben gaslicht en dit nieuwe elektrische licht. Dit zijn nieuwe dingen; en ik zou mensen die vinden dat de Bijbel te oud en versleten is, aanraden om bij het bouwen van huizen geen ramen te plaatsen, maar ze gewoon te verlichten met dit nieuwe elektrische licht; dat is iets nieuws, en dat is waar ze naar verlangen. Mensen praten over dit Boek alsof ze het begrijpen, maar we weten er nog niet veel van. De pers geeft ons dagelijks het nieuws over wat er is gebeurd. Deze Bijbel vertelt ons echter wat er gaat gebeuren. Dit is nieuw; we hebben het nieuws hier in dit Boek; dit vertelt ons over de dingen die zeker zullen gebeuren; en dat is veel nieuwer dan alles in de kranten. Het vertelt ons dat de Geest ons alle dingen zal leren; niet alleen ons in alle waarheid leiden, maar ons alle dingen leren; Hij leert ons hoe we moeten bidden, en ik denk niet dat er ooit een gebed op deze door zonde vervloekte aarde is geweest dat door de Heilige Geest is veroordeeld en niet is verhoord. Er wordt veel gebeden dat niet door de Heilige Geest wordt veroordeeld. Vroeger was ik erg ambitieus om rijk te worden; ik bad om honderdduizend dollar; dat was mijn doel, en ik zei altijd: "God verhoort mijn gebed niet; Hij maakt me niet rijk." Maar ik had geen recht op zo'n gebed; toch bidden heel wat mensen op die manier; ze denken dat ze bidden, maar ze bidden niet volgens de Schrift. De Geest van God heeft niets te maken met hun gebeden, en zulke gebeden zijn niet het resultaat van Zijn leer.

Het is de Geest die ons leert hoe we onze vijanden moeten beantwoorden. Als iemand mij slaat, moet ik niet een revolver trekken en hem neerschieten. De Geest van de Heer leert mij geen wraak; Hij leert mij niet dat het nodig is het zwaard te trekken en iemand neer te

steken om mijn rechten te verdedigen. Sommige mensen zeggen: Je bent een lafaard als je niet terugslaat. Christus zegt: keer de andere wang toe aan degene die je slaat. Ik volg liever de leer van Christus dan die van iemand anders. Ik denk niet dat een mens veel wint door zich met wapens te bewapenen om zich te verdedigen. Er zijn in dit land genoeg levens opgeofferd om de mensen hierover een les te leren. Het Woord van God is een veel betere bescherming dan een revolver. We kunnen ons beter door het Woord van God laten beschermen door zijn leer te aanvaarden en zijn voorschriften na te leven.

EEN HULP, HET GEHEUGEN

Het is een grote troost voor ons om te weten dat een andere taak van de Heilige Geest is om ons de leer van Jezus in herinnering te brengen. Dit was de belofte van onze Heer: "Hij zal u alles leren en u alles in herinnering brengen. Johannes 16:26

Hoe opvallend is dat. Ik denk dat veel christenen die ervaring hebben gehad. Ze hebben getuigd en ontdekten dat terwijl ze voor Christus spraken, de Geest hen enkele uitspraken van de Here Jezus Christus in gedachten bracht, en hun gedachten werden al snel vervuld met het Woord van God. Wanneer de Geest op ons rust, kunnen we met autoriteit en kracht spreken, en de Here zal ons getuigenis en ons werk zegenen. Ik geloof dat de reden waarom God zo weinig mensen in de kerk gebruikt, is omdat zij niet de kracht hebben die God kan gebruiken. Hij gaat onze ideeën niet gebruiken, maar wij moeten het Woord van God in ons hart verborgen hebben, en dan, wanneer de Heilige Geest ons in vuur en vlam zet, zullen wij een getuigenis hebben dat rijk, zoet en fris

is, en zal het Woord van de Heer zichzelf rechtvaardigen in gezegende resultaten. God wil ons gebruiken; God wil ons tot kanalen van zegen maken; maar we zijn in zo'n toestand dat Hij ons niet gebruikt. Dat is het probleem; er zijn zoveel mensen die geen getuigenis voor de Heer hebben; als ze spreken, zeggen ze niets, en als ze bidden, is hun gebed krachteloos; ze smeken niet in hun gebed; hun gebed bestaat uit een paar vaste zinnen die je al te vaak hebt gehoord. Wat we nu willen, is zo vervuld zijn van het Woord, dat de Geest die over ons komt, ons de woorden van de Heer Jezus in herinnering brengt.

In 1 Korintiërs 2:9 staat geschreven:

Het oog heeft niet gezien en het oor heeft niet gehoord, en het is niet in het hart van de mens opgekomen wat God heeft bereid voor hen die Hem liefhebben.

We horen dat zo vaak in gebeden – menig mens verwerkt het in zijn gebed en stopt dan meteen. En zodra je over de hemel begint, zeggen ze: “O, wij weten niets van de hemel; het is nog niet tot het hart van de mens doorgedrongen; het oog heeft het niet gezien; het is allemaal speculatie; wij hebben er niets mee te maken; en ze zeggen dat ze het citeren zoals het geschreven staat.”

Het oog heeft niet gezien en het oor heeft niet gehoord, en het is niet in het hart van de mens opgekomen wat God heeft bereid voor hen die Hem liefhebben.

Wat volgt? "Maar God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest." Zie je, de Heer heeft het ons geopenbaard: "Want de Geest doorzoekt alle dingen, ja, de diepe dingen van God." Dat is precies wat de Geest doet.

LANG EN KORT ZIEN

Hij herinnert ons aan wat God voor ons in petto heeft. Ik hoorde een tijdje geleden iemand over Abraham spreken. Hij zei: "Abraham liet zich niet verleiden door de vruchtbare vlakten van Sodom, want Abraham was wat je zou kunnen noemen een man met een verre blik; hij had zijn ogen gericht op de stad die een fundament had – 'waarvan God de bouwer en maker is'." Maar Lot was een kortzichtige man; en er zijn veel mensen in de kerk die erg kortzichtig zijn; zij zien alleen de dingen om zich heen die zij goed vinden. Abraham was vooruitziend; hij had een glimp opgevangen van de hemelse stad. Mozes was vooruitziend, en hij verliet de paleizen van Egypte en identificeerde zich met Gods volk – arme mensen, die slaven waren; maar hij had iets in het vooruitzicht; hij kon iets zien wat God in petto had. Er zijn ook weer mensen die een beetje vooruitziend en kortzichtig zijn. Ik heb een vriend die aan één oog verziend is en aan het andere bijziend; en ik denk dat de kerk vol zit met dit soort mensen. Ze willen één oog voor de wereld en het andere voor het Koninkrijk van God. Daarom is alles wazig, het ene oog is ver en het andere kort, alles is verwarring en ze 'zien mensen als bomen die lopen'. Maar Stefanus was verziend; hij keek helder naar de hemel; zelfs toen hij stervende was, konden ze hem er niet van overtuigen dat Christus niet was opgevaren naar de hemel. "Kijk, kijk daar," zegt hij, "ik zie Hem daar; Hij zit op de troon, aan de rechterhand van God"; en hij keek helder naar de hemel; de wereld had geen verleiding voor hem; hij had de

wereld onder zijn voeten gelegd. Paulus was ook zo'n vooruitziende man; hij was opgenomen en had dingen gezien die hij niet mocht uitspreken, grootse en glorieuze dingen. Ik zeg u, wanneer de Geest van God op ons rust, lijkt de wereld heel leeg; de wereld heeft maar heel weinig greep op ons en we beginnen onze greep op haar los te laten. Wanneer de Geest van God op ons rust, laten we de dingen van deze tijd los en grijpen we de eeuwige dingen aan. Dat is wat de kerk vandaag nodig heeft; we willen dat de Geest in krachtige macht komt en alle vuile slakken in ons verteert. O, dat de Geest van vuur neerdaalt en alles in ons verbrandt wat in strijd is met Gods gezegende Woord en Wil.

In Johannes 14:16 lezen we over de Trooster. Dit is de eerste keer dat Hij als Trooster wordt genoemd. Christus was hun Trooster geweest. God had Hem gezonden om de bedroefden te troosten. Over Hem was geprofeteerd:

"De Geest van de Heer is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft om het evangelie te verkondigen aan de armen;

Hij heeft Mij gezonden om de gebrokenen van hart te genezen."

Je kunt een gebroken hart niet genezen zonder de Trooster; maar de wereld wilde de eerste Trooster niet hebben; en dus stonden ze op en brachten Hem naar Golgotha en doodden Hem; maar toen Hij wegging, zei Hij: "Ik zal jullie een andere Trooster sturen; jullie zullen niet troosteloos zijn; wees blij, kleine kudde; het is de Vader een welgevallen om jullie het koninkrijk te geven." Al deze mooie passages worden het volk van God in herinnering gebracht en helpen ons om uit de mist en

nevel van deze wereld op te stijgen. O, wat een Trooster is de Heilige Geest van God!

DE TROUWE VRIEND

De Heilige Geest wijst een mens op zijn fouten om hem naar een beter leven te leiden. In Johannes 16:8 lezen we: *"Hij zal de wereld overtuigen van zonde."* Nu is er een groep mensen die dit deel van het werk van de Geest niet prettig vindt. Weet u waarom? Omdat Hij hen overtuigt van zonde; dat vinden ze niet prettig. Wat zij willen is iemand die troostende woorden spreekt en alles aangenaam maakt; die alles rustig houdt; die hen vertelt dat er vrede is terwijl er oorlog is; die hen vertelt dat het licht is terwijl het donker is, en die hen vertelt dat alles beter wordt; dat de wereld zich op een verbazingwekkende manier ontwikkelt in goedheid; dat het steeds beter gaat; dat is het soort prediking waar zij naar op zoek zijn. Mensen denken dat ze veel beter zijn dan hun vaders waren. Dat past bij de menselijke natuur, want die is vol trots. Mensen lopen rond en zeggen: "Ja, ik geloof dat; de wereld gaat vooruit; ik ben een veel beter mens dan mijn vader was; mijn vader was te streng; hij was een van die oude puriteinse mannen die zo strikt waren. O, we gaan vooruit; we zijn liberaler; mijn vader zou er niet aan denken om op zondag te gaan rijden, maar wij wel; we zullen de wetten van God met voeten treden; we zijn beter dan onze vaders."

Dit is het soort prediking waar sommigen dol op zijn, en er zijn predikers die zulke jeukende oren strelen. Wanneer je het Woord van God op hen toepast en wanneer de Geest het hen duidelijk maakt, dan zullen mensen zeggen: "Ik houd niet van dat soort prediking; ik ga nooit meer naar die

man luisteren"; en soms staan ze op en stampen ze de kerk uit voordat de spreker klaar is; ze vinden het niet leuk. Maar wanneer de Geest van God aan het werk is, overtuigt Hij mensen van zonde.

"Wanneer Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel; van zonde."

— niet omdat mensen vloeken en liegen en stelen en dronken worden en moorden — "van de zonde omdat zij niet in Mij geloven."

DE CLIMAX VAN DE ZONDE

Dat is de zonde van de wereld. Veel mensen denken dat ongeloof een soort ongeluk is, maar weten niet, als u mij de uitdrukking toestaat, dat het de verdoemenis van de wereld van vandaag is; dat is wat ongeloof is, de moeder van alle zonden. Er zouden geen dronkaards op straat lopen als er geen ongeloof was; er zouden geen hoeren op straat lopen als er geen ongeloof was; er zouden geen moordenaars zijn als er geen ongeloof was, het is de kiem van alle zonde. Denk geen moment dat het een ongeluk is, maar houd in gedachten dat het een vreselijke zonde is, en moge de Heilige Geest elke lezer ervan overtuigen dat ongeloof God tot een leugenaar maakt. Menig mens is op straat neergeslagen omdat iemand hem een leugenaar noemde. Ongeloof is God een leugenaar noemen; dat is de pure waarheid. Sommige mensen lijken te pochen op hun ongeloof; ze lijken te denken dat het heel respectabel is om ongelovig te zijn en aan Gods Woord te twijfelen, en ze pochen ijdel en zeggen: "Ik heb intellectuele moeilijkheden; ik kan niet geloven." O, dat de Geest van God moge komen en de mensen van hun zonden

overtuigen! Dat is wat we nodig hebben – Zijn overtuigende kracht, en ik ben zo dankbaar dat God dat niet in onze handen heeft gelegd. Wij hoeven de mensen niet te overtuigen; als we dat wel moesten doen, zou ik ontmoedigd raken, het prediken opgeven en binnen 48 uur terugkeren naar het bedrijf. Het is mijn taak om te prediken en het kruis hoog te houden en van Christus te getuigen, maar het is Zijn taak om mensen van hun zonden te overtuigen en hen tot Christus te leiden. Eén ding is mij opgevallen, namelijk dat sommige bekeringen niets voorstellen; dat als iemand beweert bekeerd te zijn zonder overtuiging van zonde, hij een van die hardvochtige toehoorders is die niet veel vrucht voortbrengen. De eerste kleine golf van vervolging, de eerste ademtocht van tegenstand, en de man is weer terug in de wereld. Laten we bidden, beste christelijke lezer, dat God een diepgaand en grondig werk mag voortzetten, dat mensen van hun zonden overtuigd mogen worden, zodat ze niet in ongeloof kunnen blijven rusten. Laten we God bidden dat het een grondig werk in het land mag zijn. Ik zou veel liever honderd mensen grondig bekeerd zien, werkelijk uit God geboren, dan duizend belijdende bekeerlingen te zien waar de Geest van God hen niet van zonde heeft overtuigd. Laten we niet roepen: "Vrede, vrede, terwijl er geen vrede is." Ga niet naar de man die in zonde leeft en hem vertellen dat hij alleen maar hoeft op te staan en te belijden, zonder enige haat tegen de zonde. Laten we God eerst vragen om ieder mens de plaag van zijn eigen hart te laten zien, opdat de Geest hen van zonde overtuigt. Dan zal het werk in onze handen echt en diep zijn en de vurige beproeving doorstaan die ieders arbeid zal beproeven.

Tot nu toe hebben we ontdekt dat het werk van de Geest bestaat uit het schenken van leven, het geven van hoop, het schenken van vrijheid, het

getuigen van Christus, het leiden van ons naar alle waarheid, het onderwijzen van ons in alle dingen, het troosten van de gelovigen en het overtuigen van de wereld van zonde.

HOOFDSTUK 4

KRACHT IN WERKING

De kracht die we hebben besproken, is de aanwezigheid van de Heilige Geest. Hij is almachtig. Kracht in werking is het handelen van de Geest of de vrucht van de Geest. Dit zullen we nu bekijken. Paulus schrijft in Galaten 5:16 e.v.

“Dit zeg ik dan: wandel in de Geest, en gij zult de begeerten van het vlees niet vervullen. Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze zijn tegen elkaar, zodat gij niet kunt doen wat gij wilt. Maar indien gij door de Geest geleid wordt, gij zijt niet onder de wet. Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, tegen zulken is geen wet. En zij die van Christus zijn, hebben het vlees met zijn begeerten en lusten gekruisigd. Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen. Laten wij niet ijveren naar ijdelheid, elkaar niet uitdagen, elkaar niet benijden.”

Nu is er een leven van volmaakte vrede, volmaakte vreugde en volmaakte liefde, en dat zou het doel van elk kind van God moeten zijn; dat zou hun norm moeten zijn; en zij zouden niet moeten rusten voordat zij die positie hebben bereikt. Dat is Gods norm, waar Hij al Zijn kinderen wil hebben. De negen genade-eigenschappen die in dit hoofdstuk in Galaten worden genoemd, kunnen als volgt worden onderverdeeld: Liefde, vrede en vreugde zijn allemaal voor God. God verwacht die vrucht van elk van Zijn kinderen, en dat is het soort vrucht dat voor Hem aanvaardbaar is.

Zonder dat kunnen we God niet behagen. Hij wil boven alles wat we bezitten liefde, vrede en vreugde. En dan zijn er nog de volgende drie – goedheid, lankmoedigheid en zachtmoedigheid – die gericht zijn op de mens. Dat is ons uiterlijke leven tegenover degenen met wie we voortdurend in contact komen – dagelijks, elk uur. De volgende drie – geloof, zelfbeheersing, zachtmoedigheid – hebben betrekking op onszelf; en op die manier kunnen we gewoon de drie indelingen nemen, en dat zal ons enigszins helpen. Het eerste wat ons tegemoetkomt als we het koninkrijk van God binnengaan, zijn, zou je kunnen zeggen, deze eerste drie deugden,

LIEFDE, VREDE EN VREUGDE

Wanneer een man die in zonde heeft geleefd zich van zijn zonden afkeert en zich met heel zijn hart tot God wendt, wordt hij op de drempel van het goddelijke leven door deze zusterlijke genaden ontvangen. De liefde van God wordt door de Heilige Geest in zijn hart uitgestort. Tegelijkertijd komt de vrede van God en ook de vreugde van de Heer. We kunnen onszelf op de proef stellen om te zien of we deze genaden hebben. Het is niet iets dat we zelf kunnen maken. Het grote probleem met velen is dat ze proberen deze genaden te creëren. Ze proberen liefde te creëren, ze proberen vrede te creëren, ze proberen vreugde te creëren. Maar zij zijn geen schepselen van menselijke makelij. Het is onmogelijk om ze uit onszelf voort te brengen. Dat is een daad van God. Ze komen van boven. Het is God die het woord spreekt en de liefde geeft; het is God die de vrede geeft; en wij bezitten dit alles door Jezus Christus door geloof in ons hart te ontvangen; want wanneer Christus door geloof in

ons hart komt, dan is de Geest daar, en als wij de Geest hebben, zullen wij de vrucht hebben.

Als de hele Kerk van God zou leven zoals de Heer het wil, zou het christendom de machtigste kracht zijn die deze wereld ooit heeft gekend. Het is de lage standaard van het christelijke leven die zoveel problemen veroorzaakt. Er zijn heel veel achtergebleven christenen in de kerk; hun leven is achtergebleven; ze zijn als een boom die in slechte grond is geplant – de grond is hard en steenachtig, en de wortels kunnen de rijke leemgrond die ze nodig hebben niet vinden. Zulke gelovigen zijn niet gegroeid in deze zoete genade. Petrus schrijft in zijn tweede brief, hoofdstuk 1, vers 5:

En naast dit alles, voeg aan uw geloof ijver toe; en aan ijver kennis; en aan kennis zelfbeheersing; en aan zelfbeheersing geduld; en aan geduld godsvrucht; en aan godsvrucht broederlijke liefde; en aan broederlijke liefde liefde. Want als deze dingen in u zijn en overvloedig aanwezig zijn, maken zij u niet onvruchtbaar en onproductief in de kennis van onze Heer Jezus Christus.

Als we deze dingen in ons hebben, geloof ik dat we voortdurend vruchten zullen voortbrengen die aanvaardbaar zijn voor God. Het zal niet slechts af en toe een beetje zijn, wanneer we onszelf aansporen en ons in een bepaalde gemoedstoestand of een opgewonden toestand brengen, en een tijdje werken en dan weer koud, neerslachtig en ontmoedigd worden, maar we zullen niet ijdel of onvruchtbaar zijn, maar voortdurend vrucht voortbrengen, we zullen groeien in genade en vervuld worden met de Geest van God.

WAT WINT

Heel veel ouders hebben mij gevraagd hoe ze hun kinderen voor zich kunnen winnen. Ze zeggen dat ze met hen hebben gepraat, en soms hebben ze hen uitgescholden en de les gelezen, maar dat heeft allemaal niets opgeleverd. Ik denk dat er geen betere manier is om onze families en onze buren, en degenen om wie we geven, voor Christus te winnen, dan door de leer van Jezus Christus in ons dagelijks leven te eren en in al deze deugden te groeien. Als we vrede en vreugde en liefde en zachtmoedigheid en goedheid en matigheid hebben; niet alleen matig zijn in wat we drinken, maar ook in wat we eten, en matig in onze taal, behoedzaam in onze uitdrukkingen; als we gewoon in ons huis leven zoals de Heer dat van ons verlangt, een gelijkmatig christelijk leven, dag in dag uit, dan zal er een stille en rustige kracht van ons uitgaan die hen zal dwingen om in de Heer Jezus Christus te geloven. Maar een onevenwichtig leven, vandaag warm en morgen koud, zal alleen maar afstoten. Velen kijken naar Gods volk. Het is het ergste wat ons kan overkomen, diegenen die we voor Christus willen winnen, dat ze ons op enig moment in een koude, afvallige toestand zien. Dit is niet de normale toestand van de kerk; het is niet Gods bedoeling; Hij wil dat wij groeien in al deze genade, en het enige ware, gelukkige, christelijke leven is groeien, voortdurend groeien in de liefde en gunst van God, groeien in al die heerlijke genade van de Geest.

Zelfs de meest verachtelijke en onreine mensen erkennen de kracht van het goede; zij erkennen de vrucht van de Geest. Het veroordeelt misschien hun leven en zorgt ervoor dat zij soms bittere dingen zeggen, maar diep in hun hart weten zij dat de man of vrouw die zo leeft,

superieur is aan hen. De wereld stelt hen niet tevreden, en als we de wereld kunnen laten zien dat Jezus Christus ons wel tevreden stelt in ons huidige leven, zal dat krachtiger zijn dan de welsprekende woorden van professionele hervormers. Een man kan preken met de welsprekendheid van een engel, maar als hij niet leeft wat hij predikt en in zijn huis en zijn bedrijf niet doet wat hij belijdt, is zijn getuigenis waardeloos en zeggen de mensen dat het allemaal hypocrisie is, dat het allemaal schijn is. Woorden zijn heel leeg als er niets achter zit. Uw getuigenis is arm en waardeloos als er geen bewijs is dat in overeenstemming is met wat u belijdt. Wat we nodig hebben is tot God bidden om ons uit deze lage, koude, formele toestand waarin we leven te verheffen, zodat we voortdurend in de atmosfeer van God kunnen leven, en dat de Heer het licht van Zijn aangezicht over ons doet schijnen, en dat we in deze wereld kunnen schitteren en Zijn genade en glorie kunnen weerspiegelen.

De eerste van de deugden waarover in Galaten wordt gesproken, en de laatste die in Petrus wordt genoemd, is naastenliefde of liefde. We kunnen God niet dienen, we kunnen niet voor God werken tenzij we liefde hebben. Dat is de sleutel die het menselijk hart opent. Als ik iemand kan bewijzen dat ik uit pure liefde naar hem toe kom; als een moeder door haar daden laat zien dat het pure liefde is die haar ertoe aanzet haar zoon te adviseren een ander leven te leiden, geen egoïstische liefde, maar dat het voor de glorie van God is, dan zal het niet lang duren voordat de invloed van die moeder op haar zoon wordt gevoeld en hij over deze kwestie gaat nadenken, want ware liefde raakt het hart sneller dan wat dan ook.

DE KRACHT VAN LIEFDE

Liefde is het kenmerk dat Christus aan Zijn discipelen heeft gegeven. Sommigen dragen het ene kenmerk, anderen het andere. Sommigen dragen vreemde kleding, zodat men hen als christenen herkent, en sommigen dragen een kruisbeeld of iets anders, zodat men hen als christenen herkent. Maar liefde is het enige kenmerk waaraan de discipelen van onze Heer Jezus Christus te herkennen zijn.

"Hieraan zullen allen weten dat gij Mijn discipelen zijt, indien gij liefde hebt onder elkaar."

Daarom, ook al staat iemand voor een publiek en spreekt hij met de welsprekendheid van Demosthenes of van de grootste levende redenaar, als er geen liefde achter zijn woorden schuilt, is het als klinkend koper en een rinkelende cimbaal. Ik zou alle christenen aanraden om het dertiende hoofdstuk van de Eerste brief aan de Korintiërs voortdurend te lezen, er dag en nacht in te blijven, geen nacht of dag daar weg te blijven, maar er gewoon heen te gaan en al onze tijd daar door te brengen – zomer en winter, twaalf maanden per jaar, dan zal men de kracht van Christus en

het christendom voelen als nooit tevoren in de geschiedenis van de wereld.

Kijk wat dit hoofdstuk zegt:

“Al spreek ik met de tongen van mensen en van engelen, en heb ik de liefde niet, dan ben ik als een klinkend stuk koper of een rinkelende cimbaal. En al heb ik de gave van profetie en begrijp ik alle mysteries en

alle kennis, en al heb ik alle geloof, zodat ik bergen kan verzetten, en heb ik de liefde niet, dan ben ik niets.”

Velen bidden om geloof; ze willen buitengewoon geloof; ze willen opmerkelijk geloof. Ze vergeten dat liefde groter is dan geloof. De naastenliefde waarover in bovenstaande verzen wordt gesproken, is LIEFDE, de vrucht van de Geest, de grote drijfveer van het leven. Wat de Kerk van God vandaag nodig heeft, is liefde – meer liefde voor God en meer liefde voor onze medemensen. Als we meer van God houden, zullen we ook meer van onze medemensen houden. Daar bestaat geen twijfel over. Vroeger dacht ik dat ik graag in de tijd van de profeten had willen leven; dat ik graag een van de profeten had willen zijn, om te profeteren en de schoonheid van de hemel te zien en die aan de mensen te beschrijven; maar nu ik de Schrift begrijp, zou ik veel liever leven in het dertiende hoofdstuk van 1 Korintiërs leiden, en deze liefde hebben waar Paulus over spreekt, de liefde van God die als een onblusbare vlam in mijn ziel brandt, zodat ik mensen kan bereiken en voor de hemel kan winnen.

Een man kan prachtige kennis hebben, die de mysteries van de Bijbel kan ontrafelen, en toch zo koud zijn als een ijspegel. Hij kan glinsteren als sneeuw in de zon. Soms heb je je afgevraagd waarom bepaalde predikanten die zo'n geweldige uitstraling hebben, die zo'n geweldige beheersing van taal hebben en die met zo'n mentale kracht prediken, niet meer bekeringen hebben gehad. Ik geloof dat als je de waarheid zou kennen, je geen goddelijke liefde achter hun woorden zou vinden, geen pure liefde in hun preken. Je kunt preken als een engel, zegt Paulus, "met de tongen van mensen en van engelen", maar als je geen liefde hebt, is

het niets waard. "En al zou ik al mijn bezittingen weggeven om de armen te voeden" – een mens kan heel liefdadig zijn en al zijn bezittingen weggeven, een mens kan alles geven wat hij heeft, maar als het niet de liefde van God is die hem daartoe aanzet, zal het voor God niet aanvaardbaar zijn. "En al zou ik mijn lichaam laten verbranden en geen liefde hebben" – geen liefde hebben – "het zou mij niets baten." Een mens kan voor zijn principes naar de brandstapel gaan; hij kan naar de brandstapel gaan voor wat hij gelooft, maar als het niet liefde voor God is die hem drijft, zal het voor God niet aanvaardbaar zijn.

DE WONDERBAARLIJKE WERKING VAN LIEFDE.

"Liefde is geduldig en vriendelijk; liefde is niet jaloers; liefde pronkt niet, is niet opgeblazen.

Zij gedraagt zich niet onbetamelijk, zoekt niet het hare, zij wordt niet verbitterd, denkt geen kwaad."

Dat is het werk van liefde. Zij wordt niet verbitterd. Als iemand geen liefde voor God in zijn hart heeft, hoe gemakkelijk is het dan om beledigd te raken; misschien door de kerk omdat sommige leden van de kerk hem niet goed behandelen, of omdat sommige mannen van de kerk niet voor hem buigen op straat, hij neemt aanstoot en dat is het laatste wat je van hem ziet. Liefde is lankmoedig. Als ik de Here Jezus Christus liefheb, zullen deze kleine dingen mij niet van Zijn volk scheiden. Ze zijn als stof op de weegschaal. Ook de koude, formele behandeling van huichelaars in de kerk zal de liefde die ik in mijn hart voor Hem heb, niet doven. Als deze liefde in het hart is en het vuur op het altaar brandt, zullen we niet

voortdurend fouten bij andere mensen zoeken en kritiek leveren op wat zij hebben gedaan.

CRITICI OPGELET

Liefde zal het kwaad bestraffen, maar zich er niet in verheugen. Liefde zal ongeduldig zijn tegenover de zonde, maar geduldig tegenover de zondaar. De gewoonte om voortdurend fouten te zoeken, is zeer schadelijk voor het geestelijk leven; het is ongeveer de laagste en slechtste houding die een mens kan aannemen. Ik heb nog nooit iemand gezien die ernaar streefde het beste werk te leveren, maar er was altijd wel iets dat beter kon; ik heb nog nooit iets in mijn leven gedaan, ik heb nog nooit een toespraak gehouden, waarvan ik niet dacht dat ik het beter had kunnen doen. En ik heb mezelf vaak verwijten gemaakt dat ik het niet beter had gedaan; maar gaan zitten en fouten zoeken bij andere mensen terwijl we zelf niets doen, onze handen niet uitsteken om iemand te redden, is volkomen verkeerd en het tegenovergestelde van heilige, geduldige, goddelijke liefde.

Liefde is verdraagzaamheid; en wat we willen is deze geest van kritiek en fout zoeken uit de kerk en uit ons hart verwijderen; en laten we allemaal leven alsof we op de laatste dag voor onszelf verantwoording moeten afleggen, en niet voor de gemeenschap. Als we leven volgens het 13e hoofdstuk van Korintiërs, zullen we niet voortdurend fouten bij anderen zoeken. "Liefde is geduldig en vriendelijk." Liefde vergeet zichzelf en blijft niet bij zichzelf stilstaan. De vrouw die met die albasten fles naar Christus kwam, durf ik te zeggen, dacht nooit aan zichzelf. Ze had geen idee wat voor daad ze verrichtte. Het was gewoon haar liefde voor de

Meester. Ze vergat haar omgeving, ze vergat al het andere dat er was; ze brak de fles open, goot de zalf over Hem uit en vulde het huis met de geur ervan. Deze daad is (op moment van schrijven) als een gedenkteken 1800 jaar lang overgeleverd. Het is hier nog steeds – de geur van die fles is vandaag de dag nog steeds in de wereld. Die zalf was 40 of 50 dollar waard, geen klein bedrag in die tijd voor een arme vrouw. Judas verkocht de Zoon van God voor ongeveer 15 of 20 dollar. Maar wat deze vrouw aan Christus gaf, was alles wat ze had, en ze was zo in beslag genomen door Jezus Christus dat ze niet nadacht over wat de mensen zouden zeggen. Dus wanneer we met één blik op de glorie van onze Heer handelen, zonder fouten te zoeken in alles om ons heen, maar doen wat we kunnen in de kracht van deze liefde, dan zullen onze daden voor God spreken en zal de wereld erkennen dat we bij Jezus zijn geweest en dat deze glorieuze liefde in onze harten is uitgestort.

Als we de Kerk van God niet liefhebben, vrees ik dat het ons niet veel zal baten; als we de gezegende Bijbel niet liefhebben, zal het ons niet veel baten. Wat we dus willen, is liefde voor Christus, liefde voor Zijn Woord en liefde voor de Kerk van God, en als we liefde hebben en in die geest leven, zullen we niet geneigd zijn om fouten te zoeken en kwaad te doen.

WAT KOMT ER NA LIEFDE?

Na liefde komt vrede. Ik heb al eerder opgemerkt dat heel veel mensen vrede proberen te sluiten. Maar dat is al gebeurd. God heeft dat niet aan ons overgelaten; het enige wat wij hoeven te doen is ons daarin te begeven. Het is een voorwaarde, en in plaats van te proberen vrede te

sluiten en ons in te zetten voor vrede, willen we daar mee ophouden en ons op een zachtaardige manier in vrede begeven.

Als ik in de kelder een man aantref die klaagt dat er geen licht is en dat het koud en vochtig is, zeg ik: 'Vriend, kom uit de kelder. Hierboven schijnt de zon, het is een prachtige lentedag, het is warm, vrolijk en licht; kom naar boven en geniet ervan.' Zou hij antwoorden: 'O nee, meneer, ik probeer hier beneden licht te maken; ik probeer mezelf warm te werken." En daar zit hij dan, en dat doet hij al een hele week. Ik kan me de glimlach van mijn lezer voorstellen; maar misschien glimlacht u om uw eigen beeld; want dit is de toestand van velen die ik dagelijks ontmoet en die precies hetzelfde proberen te doen – ze proberen zichzelf tot vrede en vreugdevolle gevoelens te werken. Vrede is een toestand waarin we komen; het is een staat; en in plaats van te proberen vrede te maken, laten we geloven wat Gods Woord verklaart, dat vrede al is gemaakt door het bloed van het kruis. Christus heeft vrede voor ons gemaakt, en nu is het Zijn verlangen dat wij dat geloven en erin komen. Het enige dat ons nu nog van vrede kan weerhouden, is de zonde. God keert de weg van de goddelozen om. *Er is geen vrede voor de goddelozen, zegt mijn God. Zij zijn als de onrustige zee die geen rust kent en voortdurend vuil en modder opwerpt;* maar vrede met God door het geloof in Jezus Christus – vrede door de kennis van vergeven zonden – is als een rots; de wateren stromen er langs en beuken ertegen, maar zij blijft staan. Wanneer wij vrede vinden, vinden wij die niet op grond van aangeboren goedheid; zij komt niet uit onszelf, maar in ons. In het 16e hoofdstuk van Johannes, vers 33, lezen we:

"Ik heb jullie dit gezegd zodat jullie vrede in mij kunnen hebben."

Opdat gij vrede hebt in mij. Jezus Christus is de auteur van vrede. Hij heeft vrede bewerkstelligd. Zijn evangelie is het evangelie van vrede.

"Zie, ik breng u goed nieuws van grote vreugde, dat voor het hele volk zal zijn; want vandaag is in de stad van David een Redder voor u geboren," en toen kwam dat refrein uit de hemel: ***"Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde."***
Hij bracht vrede.

"In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen."

Hoe waar is het dat we in deze wereld verdrukking hebben. Heb je verdrukking? Heb je problemen? Heb je verdriet? Onthoud dat dit ons lot is. Paulus had verdrukking en anderen deelden in zijn verdriet. Ook wij zullen niet vrijgesteld worden van beproevingen. Maar van binnen kan vrede ongestoord heersen. Als verdriet ons lot is, is vrede onze erfenis. Jezus geeft vrede; en weet u dat er een groot verschil is tussen Zijn vrede en onze vrede? Iedereen kan onze vrede verstoren, maar zij kunnen Zijn vrede niet verstoren. Dat is het soort vrede dat Hij ons heeft nagelaten. Niets kan hen beledigen die op Christus vertrouwen.

NIET GEMAKKELIJK BELEDIGD

In Psalm 119 vers 165 vinden we: "Grote vrede hebben zij die Uw wet liefhebben, en niets zal hen storen." Het bestuderen van Gods Woord zal je een blijvende vrede geven. Als je christenen neemt die geworteld en gegrond zijn in het Woord van God, zul je zien dat zij grote vrede hebben; maar het zijn juist degenen die hun Bijbel niet bestuderen en hun Bijbel

niet kennen, die gemakkelijk beledigd zijn als er een klein probleem of een beetje vervolging komt, en hun vrede is dan helemaal verstoord; een klein beetje tegenwind en hun vrede is helemaal verdwenen.

Soms verbaast het me hoe weinig er nodig is om alle vrede en troost bij sommige mensen weg te nemen. Een lasterlijke tong kan dat gemakkelijk vernietigen. Maar als we de vrede van God hebben, kan de wereld ons die niet afnemen. Ze kan die niet geven en ze kan die niet vernietigen. We moeten die vrede van boven krijgen; het is de vrede die Christus geeft.

“Grote vrede hebben zij die Uw wet liefhebben, en niets zal hen aanstoten.”

Christus zegt: "Zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt." Als je goed oplet, zul je zien dat een christen die de Bijbel kent, die de Bijbel goed heeft bestudeerd en dagelijks door gebed en meditatie van het Woord leeft, niet snel aanstoot neemt.

Dat zijn de mensen die voortdurend groeien en werken. Maar het zijn juist deze mensen die nooit hun Bijbel openen, deze mensen die nooit de Schrift bestuderen, die aanstoot nemen en zich afvragen waarom ze het zo moeilijk hebben. Zij zijn degenen die u vertellen dat het christendom niet is wat hun is voorgesteld; wat zij hebben gevonden, is niet helemaal wat wij beweren dat het is. Het echte probleem is dat zij niet hebben gedaan wat de Heer hun heeft opgedragen. Zij hebben het Woord van God verwaarloosd. Als zij het Woord van God hadden bestudeerd, zouden zij niet in deze toestand verkeren. Als ze het Woord van God

hadden bestudeerd, zouden ze niet al die jaren van God zijn afgedwaald en van de schillen van de wereld hebben geleefd. Maar het probleem is dat ze hebben verzuimd om voor het nieuwe leven te zorgen; ze hebben het niet gevoed, en de arme ziel, die uitgehongerd is, vervalt in zwakheid en verval en struikelt of raakt gemakkelijk beledigd.

Ik ontmoette een man die bekende dat zijn ziel veertig jaar lang niets te eten had gehad. "Nou," zei ik, "dat is behoorlijk zwaar voor de ziel – haar niets te eten geven!" En die man is slechts een voorbeeld van duizenden en tienduizenden vandaag de dag; hun arme zielen verhongeren. Dit lichaam waarin we een dag leven en dat we vervolgens achterlaten, verzorgen we goed; we voeden het drie keer per dag, we kleden het, we zorgen ervoor en we versieren het, en uiteindelijk gaat het naar het graf om te worden opgegeten door de wormen; maar de innerlijke mens, die leeft en één is en voor altijd voortleeft, is mager en uitgehongerd.

ZOETE WOORDEN

In het zesde hoofdstuk van Numeri, vers 22, lezen we:

"En de Heer sprak tot Mozes, zeggende: Spreek tot Aäron en zijn zonen, zeggende: Zo zult gij de kinderen Israëls zegenen, zeggende tot hen: De Heer zegene u en beware u; de Heer doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig; de Heer verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede.

Ik denk dat dit ongeveer de mooiste verzen zijn die we in het Oude Testament kunnen vinden. Ik heb ze jaren geleden in mijn Bijbel gemarkeerd en ik heb ze vaak nog eens gelezen. "De Heer verheft Zijn aangezicht over u en geeft u vrede." Ze herinneren ons aan de liefdevolle

woorden van Jezus tot Zijn verontruste discipelen. "Wees stil." De Joodse begroeting was vroeger, wanneer iemand een huis binnenkwam: "Vrede zij met dit huis", en wanneer hij het huis verliet, zei de gastheer: "Ga in vrede."

In het veertiende hoofdstuk van Johannes, vers 27, zei Jezus:

"Vrede laat Ik jullie na, Mijn vrede geef Ik jullie: niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die jullie. Laat je hart niet verontrust zijn en wees niet bang.

Dit is de kostbare erfenis van Jezus aan al Zijn volgelingen. Iedere man, iedere vrouw, ieder kind dat in Hem gelooft, mag hierin delen. Christus heeft het hun geschonken en Zijn vrede is hun vrede.

Dit is dan het doel en de belofte van onze Heer. Mijn vrede geef ik u. Ik geef het u en ik zal het u niet weer afnemen; ik laat het bij u achter. Zoals de wereld geeft, geef Ik u niet. Laat uw hart niet verontrust zijn en wees niet bang. Maar u weet dat wanneer sommige mensen hun testament opmaken en hun bezit weggeven, er slimme, gewiekste advocaten zijn die dat testament in handen krijgen en het in stukken scheuren; zij gaan naar de rechtbank en maken het testament ongeldig, en de jury vernietigt het testament, en het geld komt in andere handen terecht. Maar dit testament dat Christus heeft opgesteld, kan noch de duivel, noch de mens verbreken. Hij heeft beloofd ons vrede te geven, en er zijn duizenden getuigen die kunnen zeggen: "Ik heb mijn deel van die erfenis. Ik heb vrede; ik kwam tot Hem voor vrede, en ik kreeg die; ik kwam tot Hem in duisternis; ik kwam tot Hem in moeilijkheden en verdriet; ik ging door een diepe wolk van ellende, en ik kwam tot Hem en Hij zei:

Vrede, wees stil.' En vanaf dat moment heerste er vrede in mijn ziel." Ja, velen hebben bewezen dat de uitnodiging waar is,

"Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven."

Toen zij kwamen, vonden zij rust. Hij is de bron van rust, Hij is de bron van vrede, en geen enkele macht kan die wil breken; ja, ongeloof kan het in twijfel trekken, maar Jezus Christus is opgestaan om Zijn eigen wil te volbrengen, en het is tevergeefs dat de mens dat betwist.

Ongelovigen en sceptici zullen ons misschien vertellen dat het allemaal een mythe is en dat er niets van waar is, maar toch wordt de glorieuze boodschap steeds weer herhaald. "Vrede op aarde, welwillendheid jegens alle mensen", en de armen en behoeftigen, de verdrietigen en bedroefden, worden er deel van.

Dus, mijn lezer, u hoeft niet langer op vrede te wachten. Het enige wat u hoeft te doen is er vandaag nog voor kiezen. U hoeft niet te proberen vrede te sluiten. Dat is een verkeerde gedachte; u kunt het niet. Vrede is al gesloten door Jezus Christus en wordt nu aan u verkondigd.

VREDE VERKONDIGD

Toen Frankrijk en Engeland in oorlog waren, was een Frans schip vertrokken voor een lange reis, een walvis reis; en toen ze terugkwamen, had de bemanning te weinig water, en omdat ze nu in de buurt van een Engelse haven waren, wilden ze water halen; maar ze waren bang dat ze zouden worden opgepakt als ze die haven binnenvoeren. Sommige mensen in de haven zagen hen, zagen hun noodsignaal en lieten hen

weten dat ze niet bang hoefden te zijn, dat de oorlog voorbij was en dat er vrede was gesloten. Maar ze konden de zeelieden niet overtuigen en durfden de haven niet binnen te varen, hoewel ze geen water meer hadden. Uiteindelijk besloten ze dat ze beter de haven konden binnenvaren en hun lading en hun leven aan hun vijanden konden overgeven dan zonder water op zee te sterven. Toen ze de haven binnenvoeren, ontdekten ze dat er vrede was gesloten en dat wat hen was verteld waar was. Zo zijn er heel veel mensen die het goede nieuws dat er vrede is gesloten, niet geloven. Jezus Christus heeft vrede gesloten aan het kruis. Hij heeft voldaan aan de eisen van de wet, en deze wet die u en mij veroordeelt, is vervuld door Jezus Christus. Hij heeft vrede gesloten en nu wil Hij dat wij daar gewoon van genieten, dat wij het gewoon geloven. Er is ook niets dat ons daarvan weerhoudt, als wij dat willen. Wij kunnen nu die zegen ontvangen en volmaakte vrede hebben. De belofte is:

"Gij zult hem in volmaakte vrede bewaren wiens gedachten op U gericht zijn. Vertrouw op de Heer voor altijd, want in de Heer Jehovah is eeuwige kracht."

Zolang onze gedachten gericht blijven op onszelf, zullen we nooit vrede hebben. Sommige mensen denken meer aan zichzelf dan aan de rest van de wereld. Het is 'ik' in de ochtend, 'ik' in de middag en 'ik' in de avond. Het is 'ik' wanneer ze wakker worden en 'ik' wanneer ze naar bed gaan; en ze kijken de hele tijd naar zichzelf en denken aan zichzelf, in plaats van 'naar Jezus te kijken'. Geloof is een blik naar buiten. Geloof kijkt niet naar binnen, maar naar buiten. Het is niet wat ik denk, noch wat ik voel, noch wat ik heb gedaan, maar het is wat Jezus Christus is en heeft

gedaan, en daarom moeten we vertrouwen op Hem die onze kracht is en wiens kracht nooit zal falen. Nadat Christus uit het graf was opgestaan, vertelt Johannes ons, ontmoette Hij Zijn discipelen en zei tegen hen: "Vrede zij met u." Er is vrede voor het geweten door Zijn bloed, en vrede voor het hart in Zijn liefde.

HET GEHEIM VAN VREUGDE

Onthoud dus dat liefde kracht is, en vrede kracht is; maar nu wil ik de aandacht vestigen op een andere vrucht van de Geest, en ook dit is kracht: de genade van vreugde. Het is naar mijn mening het voorrecht van elke christen om in het licht te wandelen, zoals God in het licht is, en die vrede te hebben die onophoudelijk zal stromen terwijl we bezig zijn met Zijn werk. En het is ons voorrecht om vervuld te zijn van de vreugde van de Heer. We lezen dat toen Filippus naar Samaria ging en predikte, er grote vreugde in de stad was. Waarom? Omdat ze het goede nieuws geloofden. En dat is de natuurlijke volgorde: vreugde in het geloof. Wanneer we het goede nieuws geloven, komt er vreugde in onze ziel. Ook wordt ons verteld dat onze Heer de zeventig uitzond, en dat zij uitgingen om de verlossing te prediken in de naam van Jezus Christus, en het resultaat was dat er velen gezegend werden; en de zeventig kwamen terug, zo staat er, met grote vreugde, en toen zij terugkwamen, zeiden zij dat zelfs de duivels hun onderworpen waren, door Zijn naam. De Heer leek hen alleen op dit ene punt te corrigeren toen Hij zei:

"Verheug u niet dat de duivels u onderworpen zijn, maar verheug u dat uw namen in de hemel zijn geschreven."

Er is zekerheid voor jou. Ze hadden nu iets om blij mee te zijn. God vraagt ons niet om blij te zijn om niets, maar Hij geeft ons redenen voor onze vreugde. Wat zou je denken van een man of vrouw die vandaag heel gelukkig en vol vreugde lijkt, maar je niet kan vertellen waarom ze zo blij zijn? Stel dat ik een man op straat tegenkom die zo vol vreugde is dat hij mijn beide handen vastpakt en zegt: "Geprezen zij de Heer, ik ben zo vol vreugde!" "Wat maakt u zo vol vreugde?" "Nou, ik weet het niet." "U weet het niet?" "Nee, ik weet het niet, maar ik ben zo blij dat ik gewoon uit mijn vel wil kruipen." Zouden we zo iemand niet onredelijk vinden? Maar er zijn heel veel mensen die het gevoel hebben dat ze christenen zijn; ze willen de christelijke ervaring hebben voordat ze christenen worden; ze willen de vreugde van de Heer hebben voordat ze Jezus Christus aanvaarden. Maar dit is niet de volgorde van het evangelie. Hij brengt vreugde wanneer Hij komt, en wij kunnen geen vreugde hebben zonder Hem; er is geen vreugde zonder Hem; Hij is de bron ervan, en wij vinden onze vreugde in Hem.

VERHEUGING IS ONBAATZUCHTIG

Er zijn drie soorten vreugde: er is de vreugde van je eigen redding. Toen ik dat voor het eerst proefde, dacht ik dat het de heerlijkste vreugde was die ik ooit had gekend en dat ik nooit meer iets beters zou vinden. Maar daarna ontdekte ik dat er nog iets vreugdevollers was, namelijk de vreugde van de redding van anderen. O, wat een voorrecht, wat een gezegend voorrecht om door God gebruikt te worden om een ziel voor Hem te winnen!

Christus, en een man of vrouw uit de slavernij zien worden geleid door iets wat wij voor hen hebben gedaan. Te bedenken dat God zich verwaardigt om ons toe te staan met Hem samen te werken. Dat is de hoogste eer die ons kan worden bewezen. Het overtreft de vreugde van onze eigen redding, deze vreugde om anderen gered te zien worden. En toen zei Johannes dat hij geen grotere vreugde had dan zijn discipelen in de waarheid te zien wandelen. Iedereen die zielen tot Christus heeft geleid, begrijpt wat dat betekent. Jonge discipelen, wandel in de waarheid en u zult altijd vreugde hebben.

Ik denk dat er een verschil is tussen geluk en vreugde. Geluk wordt veroorzaakt door dingen die om me heen gebeuren, en omstandigheden kunnen het bederven, maar vreugde stroomt gewoon door, ook door moeilijkheden heen; vreugde stroomt door de duisternis heen; vreugde stroomt zowel 's nachts als overdag; vreugde stroomt door vervolging en tegenstand heen; het stroomt gewoon door, want het is een onophoudelijke bron die in het hart opborrelt; een geheime bron die de wereld niet kan zien en waar ze niets van weet; maar de Heer geeft Zijn volk eeuwige vreugde wanneer zij Hem gehoorzamen.

Deze vreugde wordt gevoed door het Goddelijke Woord. Jeremia zegt in hoofdstuk 15:16:

“Uw woorden werden gevonden, en ik at ze op; en Uw **WOORD** was voor mij de vreugde en het jubelen van mijn hart, want ik ben met Uw naam geroepen, o Heer.”

Hij at de woorden op, en wat was het resultaat? Hij zei dat ze de vreugde en blijdschap van zijn hart waren. Nu moeten mensen vreugde zoeken in het Woord, en niet in de wereld; ze moeten de vreugde zoeken die de Schrift biedt, en dan gaan werken in de wijngaard; want een vreugde die me niet naar iemand anders stuurt, een vreugde die mij niet aanzet om de arme dronkaard te helpen, een vreugde die mij niet ertoe aanzet om de weduwe en de wees te bezoeken, een vreugde die mij niet ertoe brengt om naar de zondagsschool of ander christelijk werk te gaan, is niet de moeite waard en komt niet van boven; een vreugde die mij niet dwingt om voor de Meester te gaan werken, is puur sentiment en geen echte vreugde.

VERHEUGING IN VERVOLGING

Dan staat er in Lucas 6:22

"Zalig zijn jullie, wanneer mensen jullie haten en jullie uitsluiten van hun gemeenschap, jullie belasteren en jullie naam als kwaadaardig bestempelen omwille van de Zoon des mensen. Verheug jullie op die dag en spring op van vreugde, want jullie beloning in de hemel is groot, want zo hebben hun vaderen ook met de profeten gedaan".

Christenen ontvangen hun beloning niet hier op aarde. We moeten tegen de stroom van de wereld in gaan. We kunnen impopulair zijn en we kunnen tegen veel van onze persoonlijke vrienden ingaan als we godvruchtig leven in Christus Jezus; en tegelijkertijd, als we vervolgd worden omwille van de Meester, zullen we deze vreugde voelen opborrelen; het komt gewoon in ons hart, de hele tijd – een vreugde die

niet ophoudt – die gewoon blijft stromen. De wereld kan die bron niet verstikken. Als we Christus in ons hart hebben, zal de beloning vanzelf komen. Hoe langer ik leef, hoe meer ik ervan overtuigd ben dat godvruchtige mannen en vrouwen in onze tijd niet worden gewaardeerd. Maar hun werk zal na hen voortleven, en door de invloed van hun leven zal er na hun dood meer werk worden verricht dan toen zij leefden. Daniël doet duizend keer meer dan toen hij in Babylon woonde. Abraham doet vandaag meer dan hij deed op de vlakte met zijn tent en zijn altaar. Al die eeuwen nadat hij geleefd heeft, en zo lezen we:

"Zalig zijn de doden die vanaf nu in de Heer sterven, ja, zegt de Geest, want zij zullen rusten van hun arbeid en hun werken volgen hen."

Laten we de stromen op gang brengen die zullen blijven stromen nadat wij er niet meer zijn. Als we vandaag vervolging en tegenstand ondervinden, laten we dan doorgaan, want onze beloning zal groot zijn. O, denk hier eens over na: de Here Jezus, de Schepper van hemel en aarde, die de wereld heeft geschapen, zegt: "Grote beloning zal u ten deel vallen." Hij noemt het groot. Als een vriend zou zeggen dat het groot is, zou het misschien heel klein zijn, maar als de Here, de grote en machtige God, zegt dat het groot is, wat moet het dan zijn? O, de beloning die in het verschiet ligt voor hen die Hem dienen! Wij hebben deze vreugde, als wij Hem dienen. Een man of vrouw die terneergeslagen is, is niet geschikt om voor God te werken, omdat zij hun werk doen met een vertwijfeld gezicht. "De vreugde van de Heer is uw kracht." Wat we vandaag nodig hebben is een vreugdevolle kerk. Een vreugdevolle kerk zal inbreuk maken op het werk van Satan, en we zullen zien dat het evangelie doordringt tot in donkere straten en donkere steegjes, en tot

in donkere zolders en kelders, en we zullen zien dat de dronkaards worden bereikt en dat de gokkers en de hoeren zich verdringen om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Het is dit droevige gelaat, met zoveel rimpels op ons voorhoofd, dat het christendom vertraagt. O, moge er grote vreugde komen onder de gelovigen overal, zodat we van vreugde kunnen juichen en ons dag en nacht in God kunnen verheugen. Een vreugdevolle kerk – laten we daarvoor bidden, dat de Heer ons vreugde mag schenken, en als we vreugde hebben, zullen we succes hebben; en als we niet de beloning krijgen die we denken dat we hier zouden moeten krijgen, laten we dan voortdurend denken aan de beloning die hierna zal komen.

Iemand heeft eens gezegd: als je in de tijd van Abraham aan de mensen had gevraagd wie hun grote man was, zouden ze Enoch en Abraham hebben genoemd. Als je in de tijd van Mozes had gevraagd wie hun grote man was, zouden ze niet hebben gezegd dat het Mozes was; hij was niets, maar het zou Abraham zijn geweest. Als je in de tijd van Elia of Daniël had gevraagd, zouden ze niet Daniël of Elia hebben genoemd, want zij waren niets; maar ze zouden Mozes hebben genoemd. En in de tijd van Jezus Christus – als je in de tijd van Jezus Christus had gevraagd naar Johannes de Doper of de apostelen, zou je hebben gehoord dat zij in de ogen van de wereld klein en verachtelijk waren en met minachting en smaad werden bekeken; maar kijk eens hoe machtig zij zijn geworden. En zo zullen wij in onze tijd niet gewaardeerd worden, maar wij moeten doorgaan met zwoegen en werken, terwijl wij deze vreugde bezitten. En als wij die niet hebben, laten wij dan roepen:

"Geef mij de vreugde van Uw heil terug en ondersteun mij met Uw vrije Geest; dan zal ik overtreders Uw wegen leren en zondaars zullen zich tot U bekeren." Nogmaals, in het 15e hoofdstuk van Johannes, vers 11, staat:

"Dit heb Ik u gezegd, opdat Mijn vreugde in u blijft en uw vreugde volkomen wordt." En in het 16e hoofdstuk, vers 22:

"En nu hebt gij verdriet, maar Ik zal u weer zien, en uw hart zal zich verheugen, en uw vreugde zal niemand u ontnemen.

Ik ben zo dankbaar dat ik een vreugde heb die de wereld mij niet kan ontnemen; ik heb een schat die de wereld mij niet kan afnemen; ik heb iets dat noch mensen noch duivels mij kunnen ontnemen, en dat is de vreugde van de Heer. "Niemand kan het u ontnemen." In de tweede eeuw brachten ze een martelaar voor een koning, en de koning wilde dat hij zijn geloof zou afzweren en Christus en het christendom zou verloochenen, maar de man wees het voorstel af. Maar de koning zei: "Als je dat niet doet, zal ik je verbannen." De man glimlachte en antwoordde: "U kunt mij niet van Christus verbannen, want Hij zegt dat Hij mij nooit zal verlaten of in de steek laten." De koning werd boos en zei: "Welnu, ik zal je bezittingen in beslag nemen en je alles afnemen." En de man antwoordde: "Mijn schatten zijn in de hemel; je kunt ze niet krijgen." De koning werd nog bozer en zei: "Ik zal je doden." "Waarom," antwoordde de man, "ik ben al veertig jaar dood; ik ben met Christus gestorven, dood voor de wereld, en mijn leven is verborgen met Christus in God, en jij kunt het niet aanraken." En dus kunnen we ons verheugen, omdat we op de grond van de opstanding staan, opgestaan met Christus. Laat vervolging en tegenstand komen, we kunnen ons voortdurend

verheugen en ons herinneren dat onze beloning groot is, voor ons bewaard tot de dag waarop Hij, die ons Leven is, zal verschijnen, en wij met Hem zullen verschijnen in heerlijkheid.

HOOFDSTUK 5

MACHT BELEMMERD

Israël, zo wordt ons verteld, beperkte de Heilige van Israël. Zij kwelden en bedroefden de Heilige Geest en rebelleerden tegen Zijn autoriteit, maar er is een speciale zonde tegen Hem, die we met nut kunnen overwegen. De eerste beschrijving ervan staat in Mattheüs 12:22

DE ONVERGEEFBARE ZONDE

Toen werd er een bezetene bij Hem gebracht, die blind en stom was. Hij genas hem, zodat de blinde en stomme zowel sprak als zag. En alle mensen waren verbaasd en zeiden: Is dit niet de Zoon van David? Maar toen de Farizeeën dat hoorden, zeiden zij: Deze drijft geen duivelen uit, dat door Beëlzebul, de vorst der duivelen. Jezus kende hun gedachten en zei tegen hen: Elk koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest, en elke stad of elk huis dat tegen zichzelf verdeeld is, zal niet standhouden. Als Satan Satan uitdrijft, is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe kan zijn koninkrijk dan standhouden? Als ik door Beëlzebul demonen uitdrijf, door wie drijven jullie kinderen ze dan uit? Zij zullen jullie rechters zijn. Maar als ik door de Geest van God duivels uitdrijf, dan is het koninkrijk van God tot u gekomen. Of, hoe kan iemand anders het huis van een sterke man binnengaan en zijn goederen roven, tenzij hij eerst de sterke man bindt? Dan zal hij zijn huis plunderen. Wie niet voor Mij is, is tegen Mij; en wie niet met Mij verzamelt, verspreidt. Daarom zeg Ik u: Alle zonden en godslasteringen zullen de mensen vergeven worden, maar de godslastering tegen de Heilige Geest zal de mensen niet

vergeven worden. En wie een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze wereld, noch in de toekomende wereld. Dat is het verslag van Matteüs. Laten we nu het verslag van Marcus lezen in hoofdstuk 3:21 enz.:

"En toen Zijn vrienden dit hoorden, gingen zij naar buiten om Hem vast te grijpen, want zij zeiden: Hij (dat is Christus) is buiten Zichzelf. En de schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen, zeiden: Hij heeft Beëlzebub, en door de vorst der duivelen drijft Hij duivelen uit."

Het woord Beëlzebub betekent Heer van het vuil. Ze beschuldigden de Here Jezus ervan niet alleen bezeten te zijn door een boze geest, maar ook door een vuile geest.

En Hij riep hen bij Zich en zei tegen hen in gelijkenissen: Hoe kan Satan Satan uitdrijven? En als een koninkrijk door verdeeldheid wordt verscheurd, kan dat koninkrijk niet standhouden. En als een huis door verdeeldheid wordt verscheurd, kan dat huis niet standhouden. En als Satan tegen zichzelf opstaat en verdeeld is, kan hij niet standhouden, maar is hij ten dode opgeschreven. Niemand kan het huis van een sterke man binnengaan en zijn goederen roven, tenzij hij eerst de sterke man bindt; dan kan hij zijn huis plunderen. Voorwaar, Ik zeg u: alle zonden zullen de mensenkinderen vergeven worden, en alle godslasteringen waarmee zij God belasteren; maar wie de Heilige Geest lastert, zal nooit vergeven worden, maar is in gevaar van eeuwige verdoemenis."

Als het daar bij gebleven was, zouden we misschien in het duister tasten en niet precies begrijpen wat de zonde tegen de Heilige Geest is; maar het volgende vers van hetzelfde hoofdstuk van Marcus werpt licht op de hele zaak, en we hoeven geen minuut langer in het duister te tasten als we echt licht willen; want let wel, het vers luidt: *Omdat zij zeiden: Hij heeft een onreine geest.* Nu heb ik heel wat atheïsten en sceptici en deïsten en ongelovigen ontmoet, zowel in dit land als in het buitenland, maar ik heb nog nooit in mijn leven een man of vrouw ontmoet die ooit heeft gezegd dat Jezus Christus bezeten was door een onreine duivel. U wel? Ik denk niet dat u ooit zo iemand hebt ontmoet. Ik heb mannen bittere dingen tegen Christus horen zeggen, maar ik heb nog nooit een man horen zeggen dat hij dacht dat Jezus Christus bezeten was door de duivel en dat hij duivels uitdreef door de kracht van de duivel; en ik geloof niet dat een man of vrouw het recht heeft om te zeggen dat ze de onvergeeflijke zonde hebben begaan, tenzij ze kwaadwillig, opzettelijk en bewust hebben gezegd dat ze geloven dat Jezus Christus een duivel in zich had, en dat Hij onder de macht van de duivel stond, en dat Hij duivels uitdreef door de kracht van de duivel. Omdat je misschien iemand hebt horen zeggen dat er zoiets bestaat als de Geest van God bedroeven en de Geest van God weerstaan totdat Hij is weggevlogen en je heeft verlaten, heb je gezegd: "Dat is de onvergeeflijke zonde."

WAT HET NIET IS

Ik geef toe dat het mogelijk is om zich tegen de Geest van God te verzetten, en dat totdat de Geest van God is weggegaan; maar als de Geest van God iemand heeft verlaten, zal die zich geen zorgen maken over zijn zonden. Het feit dat zij zich zorgen maken, toont aan dat de

Geest van God hen niet heeft verlaten. Als een mens zich zorgen maakt over zijn zonden, is dat het werk van de Geest; want Satan heeft hem nog nooit verteld dat hij een zondaar is. Satan laat ons geloven dat we best goed zijn, dat we zonder God goed genoeg zijn, veilig zonder Christus en dat we geen verlossing nodig hebben. Maar, wanneer een mens zich realiseert dat hij verloren is, dat hij een zondaar is, is dat het werk van de Geest; en als de Geest van God hem had verlaten, zou hij niet in die toestand verkeren; en juist omdat mannen en vrouwen christenen willen zijn, is dat een teken dat de Geest van God hen tot zich trekt.

Als het weerstaan van de Geest van God een onvergeeflijke zonde is, dan hebben we die allemaal begaan en is er voor niemand van ons hoop; want ik geloof niet dat er een predikant of een arbeider in de wijngaard van Christus is die niet op enig moment in zijn leven de Heilige Geest heeft weerstaan, die niet op enig moment in zijn leven de Geest van God heeft verworpen. Je verzetten tegen de Heilige Geest is één ding, en die vreselijke zonde van godslastering tegen de Heilige Geest begaan is iets heel anders; en we willen de Schrift erbij nemen en ze gewoon vergelijken. Nu zeggen sommige mensen: "Ik heb zulke godslasterlijke gedachten; er komen vreselijke gedachten in me op tegen God", en zij denken dat dat de onvergeeflijke zonde is. We zijn niet schuldig omdat...

SLECHTE GEDACHTEN

in ons opkomen. Als we ze koesteren, zijn we zelf verantwoordelijk. Maar als de duivel komt en een slechte gedachte in mijn hoofd werpt, en ik zeg: 'Heer, help mij', dan wordt mij die zonde niet aangerekend. Wie

heeft er nog nooit slechte gedachten in zijn hoofd gehad, die als een flits door zijn hart schoten, en die hij moest bestrijden!

Een oude goddelijke zegt: "Je bent niet verantwoordelijk voor de vogels die over je hoofd vliegen, maar als je ze toestaat om neer te komen en een nest in je haar te bouwen, dan ben je wel verantwoordelijk. Je bent verantwoordelijk als je ze niet wegjaagt." Hetzelfde geldt voor de slechte gedachten die in ons opkomen; we moeten ze bestrijden, we mogen ze niet voeden; we mogen ze niet koesteren. Als ik slechte gedachten en slechte verlangens in mijn hoofd krijg, is dat geen teken dat ik de onvergeeflijke zonde heb begaan. Als ik van deze gedachten houd en ze koester, en kwaad denk over God, en Jezus Christus een godslasteraar vind, ben ik verantwoordelijk voor zulke grove ongerechtigheid: maar als ik Hem beschuldig van de vorst der duivelen te zijn, dan bega ik de onvergeeflijke zonde.

DE TROUWE VRIEND

Laten we nu eens kijken naar de zonde van 'de Geest bedroeven'. Weerstand bieden aan de Heilige Geest is één ding, Hem bedroeven is iets anders. Stefanus beschuldigde de ongelovige Joden in het zevende hoofdstuk van Handelingen: *'Jullie verzetten je altijd tegen de Heilige Geest, net als jullie vaderen.'* De wereld heeft zich in alle tijden altijd tegen de Geest van God verzet. Dat is de geschiedenis van de wereld. De wereld verzet zich vandaag de dag tegen de Heilige Geest.

"Trouw zijn de wonden van een vriend." De Goddelijke Geest als vriend openbaart deze arme wereld haar fouten, en de wereld haat Hem alleen

maar daarvoor. Hij toont hen de plaag van hun hart. Hij overtuigt hen van hun zonden, en daarom bestrijden zij de geest van God. Ik geloof dat er veel mensen zijn die zich verzetten tegen de Heilige Geest; ik geloof dat er vandaag de dag veel mensen zijn die strijden tegen de Geest van God.

In het vierde hoofdstuk van Efeziërs, in de verzen 30, 31 en 32, lezen we:

"En bedroef de heilige Geest van God niet, door wie gij verzegeld zijt tot op de dag der verlossing. Laat alle bitterheid, toorn, boosheid, geschreeuw en laster wegens uw zonden, samen met alle kwaadaardigheid, uit uw midden wegdoen. Weest onder elkaar vriendelijk, barmhartig, verzoeningsgezind, elkaar vergevend, zoals God u in Christus vergeven heeft."

Let wel, dit werd geschreven aan de kerk in Efeze. "Bedroef de Heilige Geest niet, door wie gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing." Ik geloof dat de kerk in het hele christendom vandaag de dag schuldig is aan het bedroeven van de Heilige Geest. Er zijn heel wat gelovigen in verschillende kerken die zich afvragen waarom het werk van God niet wordt hernieuwd.

DE KERK VERDRIJFT DE GEEST

Ik denk dat als we zoeken, we in de kerk iets zullen vinden dat de Geest van God bedroeft; het kan een simpele scheuring in de kerk zijn; het kan een onjuiste leer zijn; het kan een verdeeldheid in de kerk zijn. Er is één ding dat me is opgevallen tijdens mijn reizen door verschillende landen: ik heb nog nooit meegemaakt dat de Geest van God werkte waar het volk

van de Heer verdeeld was. Er is één ding dat we moeten hebben als we willen dat de Heilige Geest van God onder ons werkt, en dat is eenheid. Als een kerk verdeeld is, moeten de leden onmiddellijk eenheid zoeken. Laat de gelovigen samenkomen en de moeilijkheden uit de weg ruimen. Als de predikant van een kerk de mensen niet kan verenigen, als de ontevredenen zich niet willen schikken, is het beter dat die predikant aftreedt. Ik denk dat er in dit land heel wat predikanten zijn die hun tijd verspillen; sommigen van hen hebben maanden en jaren verloren; ze hebben geen vruchten gezien en ze zullen ook geen vruchten zien, omdat ze een verdeelde kerk hebben. Zo'n kerk kan niet groeien in goddelijke zaken. De Geest van God werkt niet waar verdeeldheid heerst, en wat we vandaag de dag willen is de geest van eenheid onder Gods kinderen, zodat de Heer kan werken.

WERELDSE VERMAAK

Dan is er nog iets anders dat volgens mij de Geest bedroeft, namelijk het ellendige beleid om twijfelachtige vormen van vermaak in te voeren. Zo zijn er bijvoorbeeld loterijen in veel kerken. Als iemand wil gokken, hoeft hij niet naar een gokhol te gaan; hij kan gewoon in de kerk blijven. En er zijn kermissen – bazaars, zoals ze die noemen – waar loterijen en grabbelton-acties worden gehouden. En als hij een toneelstuk wil zien, hoeft hij niet naar het theater te gaan, want veel van onze kerken zijn omgebouwd tot theaters; hij kan gewoon in de kerk blijven en naar het toneel kijken. Ik geloof dat al deze dingen de Geest van God bedroeven. Ik geloof dat wanneer we de kerk naar het niveau van de wereld brengen om de wereld te bereiken, we voortdurend verliezen en de Geest van God bedroeven.

Maar sommigen zeggen dat als we die norm hanteren en hoog houden, dit veel leden uit onze kerken zal verdrijven. Ik geloof dat, en ik denk dat hoe sneller ze weg zijn, hoe beter. De wereld is als een vloedgolf de kerk binnengekomen, en hoe vaak zie je niet dat een goddeloos koor wordt ingezet om voor de hele gemeente te zingen ; het idee dat we een goddeloze man nodig hebben om lofliederen voor God te zingen! Niet lang geleden hoorde ik van een kerk waar ze een onbekeerd koor hadden, en de predikant zag iets aan het koor dat hem niet beviel, en hij sprak met de koorleider, maar die antwoordde: "Ziet u maar voor uw kant van de kerk, ik zie wel voor de mijne." Je kunt niet verwachten dat de Geest van God in een kerk in zo'n toestand werkt.

ONBEKEERDE KOREN

Paulus zegt ons dat we niet in een onbekende taal moeten spreken, en als we koren hebben die in een onbekende taal zingen, waarom is dat dan niet net zo'n gruwel? Ik ben in kerken geweest waar een koor stond dat opstond en zong, en zong, en het leek wel alsof ze vijf of tien minuten zongen, en ik kon geen woord verstaan van wat ze zongen, en al die tijd keken de mensen achteloos om zich heen. Er zijn misschien een paar leiders die erg van mooie muziek houden en die de opera naar de kerk willen halen, en dus hebben ze operamuziek in de kerk, en de mensen, die slaperig en suf zijn, doen niet mee met zingen. Ze nemen goddeloze mannen in dienst, onbekeerde mannen, en deze mannen halen soms de zondagskrant, gaan terug naar het orgelbalkon en zodra de dominee met zijn preek begint, halen ze hun kranten tevoorschijn en lezen die terwijl de dominee preekt. De organist, als hij tenminste niet gaat wandelen als hij toevallig wakker blijft, leest zijn krant of misschien een roman terwijl

de predikant preekt; en de predikant vraagt zich af waarom God Zijn werk niet nieuw leven inblaast; hij vraagt zich af waarom hij zijn greep op de gemeente verliest; hij vraagt zich af waarom de mensen niet massaal naar de kerk komen; waarom de mensen de wereld achterna rennen in plaats van naar de kerk te komen. Het probleem is dat we de norm hebben laten verslappen; we hebben de Geest van God bedroefd. Eén beweging van Gods kracht is meer waard dan al onze kunstmatige kracht, en wat de Kerk van God vandaag nodig heeft, is zich in het stof van vernedering en belijdenis van zonde neerwerpen, naar buiten gaan en zich van de wereld afscheiden; en dan zien of we geen kracht hebben bij God en bij de mensen.

WAT IS SUCCES?

Het evangelie heeft zijn kracht niet verloren; het is vandaag de dag nog net zo krachtig als altijd. We willen geen nieuwe leer. Het is nog steeds het oude evangelie met de oude kracht, de kracht van de Heilige Geest; en als de kerken hun zonden maar belijden en ze afleggen, en de standaard omhoog houden in plaats van hem neer te halen, en tot God bidden om ons allemaal op te heffen naar een hoger en heiliger leven, dan zal de vreze des Heren over de mensen om ons heen komen.

Toen Jakob vreemde goden weggooide en zijn gezicht naar Bethel keerde, viel de vrees voor God op de volken rondom. En wanneer de kerken zich tot God keren en wij ophouden de Geest te bedroeven, zodat Hij door ons kan werken, zullen wij voortdurend bekeringen zien. Er zullen dagelijks gelovigen aan de kerk worden toegevoegd. Het is triest als je naar het christendom kijkt en ziet hoe verlaten het is, en hoe weinig

geestelijk leven en geestelijke kracht er vandaag de dag in de kerk van God is, waarbij veel kerkleden deze kracht van de Heilige Geest niet eens willen. Ze verlangen er niet naar; ze willen intellectuele kracht; ze willen iemand die mensen aantrekt; en een koor dat mensen aantrekt; het maakt hen niet uit of iemand gered wordt. Voor hen is dat niet de vraag. Alleen maar de kerkbanken vullen, een goede omgang hebben, modieuze mensen, en dansen; zulke mensen vind je de ene avond in het theater en de volgende avond in de opera. Ze houden niet van gebedsbijeenkomsten; ze verafschuwen ze; als de predikant maar preekt en entertaint, dan zijn ze tevreden. Ik zei enige tijd geleden tegen een man: "Hoe gaat het in uw kerk?" "Oh, voortreffelijk." Veel bekeringen? "Nou ja, op dat gebied gaat het niet zo goed. Maar," zei hij, "we hebben al onze kerkbanken verhuurd en kunnen alle vaste kosten van de kerk betalen; we doen het uitstekend." Dat is wat goddelozen "het uitstekend doen" noemen: omdat ze de kerkbanken verhuren, de predikant betalen en de vaste kosten betalen. Bekeringen! Dat is iets vreemds. Er werd een man rondgeleid in een van de kathedralen van Europa; hij kwam uit het platteland en een van de mannen die bij de kathedraal hoorde, leidde hem rond, toen hij vroeg: "Hebben jullie hier veel bekeringen?" "Veel wat?" "Veel bekeringen hier?" "Ach man, dit is geen Wesley-kapel." Het idee dat er daar bekeringen zijn! En je kunt in veel kerken in dit land binnenlopen en vragen of ze daar veel bekeringen hebben, en ze zouden niet weten wat je bedoelt, zo ver staan ze van de Heer af; ze zijn niet op zoek naar bekeringen en verwachten ze ook niet.

SCHIPBREUKEN

Helaas! Hoeveel jonge bekeerlingen hebben er schipbreuk geleden door zulke kerken. In plaats van een haven van vreugde voor hen te zijn, bleken ze valse lichten te zijn, die hen naar de ondergang lokten. Is het niet tijd dat we voor God op onze knieën vallen en Hem krachtig smeken om ons onze zonden te vergeven? Hoe eerder we dat doen, hoe beter. Misschien word je uitgenodigd voor een feestje, met alleen maar kerkleden, en wat zal dan het gesprek zijn? O, ik werd zo ziek van zulke feestjes dat ik jaren geleden ben weggegaan; ik zou er niet aan denken om een avond op die manier door te brengen; het is tijdverspilling; er is nauwelijks een kans om iets voor de Meester te zeggen. Als je over een persoonlijke Christus spreekt, wordt je gezelschap beledigend; ze vinden het niet leuk; ze willen dat je over de wereld praat, over een populaire predikant, een populaire kerk, een goed orgel, een goed koor, en ze zeggen: "O, wij hebben een prachtig orgel en een voortreffelijk koor," en zo voort, en dat bevalt hen wel, maar dat verwarmt het christelijke hart niet. Als je spreekt over een opgestane Christus en een persoonlijke Verlosser, vinden ze dat niet prettig; het is een feit dat de wereld de kerk is binnengedrongen en zich er meester van heeft gemaakt, en wat wij moeten doen is wakker worden en God vragen ons te vergeven dat wij "de Geest bedroeven".

Beste lezer, zoek in je hart en vraag jezelf af: heb ik iets gedaan om de Geest van God te bedroeven? Als dat zo is, moge God het je vandaag laten zien; als je iets hebt gedaan om de Geest van God te bedroeven, wil je dat vandaag weten, en ga voor God op je knieën en vraag Hem je te vergeven en je te helpen het weg te doen. Ik heb lang genoeg geleefd om te weten dat als ik niet de kracht van de Geest van God op mij heb om mij te helpen voor Hem te werken, ik liever zou sterven dan alleen maar te

leven om te leven. Hoeveel zijn er vandaag in de kerk die al vijftien of twintig jaar lid zijn, maar nog nooit iets voor Jezus Christus hebben gedaan? Ze kunnen geen hand opleggen op één enkele ziel die door hun invloed gezegend is; ze kunnen vandaag niet één persoon aanwijzen die ooit door hen is opgebouwd.

NIET AFKOELEN

In 1 Thessalonicenzen, hoofdstuk 5, wordt ons gezegd dat we de Geest niet moeten doven. Nu ben ik ervan overtuigd dat de zorgen van de wereld bij velen de Geest doven. Ze zeggen: "Ik geef niets om de wereld"; misschien niet zozeer om de geneugten van de wereld als wel om de zorgen van dit leven; maar ze hebben gewoon toegestaan dat de zorgen binnenkwamen en de Geest van God doofden. Alles wat tussen mij en God komt – tussen mijn ziel en God – dooft de Geest. Dat kan mijn familie zijn. Je zou kunnen zeggen: "Is het gevaarlijk om te veel van mijn familie te houden?" Niet als we God meer liefhebben, maar God moet op de eerste plaats komen. Als ik meer van mijn familie houd dan van God, dan doof ik de Geest van God in mij; als ik meer houd van rijkdom, van roem, van eer, van positie, van plezier, van mijzelf, dan van God die mij geschapen en gered heeft, dan bega ik een zonde; dan bedroef ik niet alleen de Geest van God, maar doof ik Hem ook, en berooft mijn ziel van Zijn kracht.

SYMBOLEN VAN DE GEEST

Maar ik wil nogmaals de aandacht vestigen op de symbolen van de Heilige Geest. Een symbool is iets dat een voorwerp vertegenwoordigt;

net zoals een weegschaal een symbool is van gerechtigheid, een kroon een symbool van koningschap en een scepter een symbool van macht. Zo vinden we in Exodus 17:6 dat water een symbool is van de Heilige Geest. In de geslagen rots in de woestijn wordt het werk van de Drie-eenheid geïllustreerd.

Zie, Ik zal daar voor u staan op de rots in Horeb; en gij zult de rots slaan, en er zal water uit komen, zodat het volk kan drinken. En Mozes deed zo in het bijzijn van de oudsten van Israël.

Paulus verklaart in Korintiërs dat de rots Christus was; hij vertegenwoordigde Christus. God zegt: "Ik zal op de rots staan", en toen Mozes de rots sloeg, kwam er water uit, wat een symbool was van de Heilige Geest; en het stroomde door het hele kamp; en zij dronken van het water. Water reinigt, het bemest, het verfrist, het is overvloedig en het wordt vrijelijk gegeven. Zo is ook de Geest van God: reinigend, bemestend, verfrissend, levendmakend, en Hij werd vrijelijk gegeven toen de geslagen Christus werd verheerlijkt. Ook vuur is een symbool van de Geest; het zuivert, verlicht en doorzoekt. We spreken over het doorzoeken van ons hart. Dat kunnen we niet. Wat we willen is dat God ons doorzoekt. O, dat God ons doorzoekt en de verborgen dingen, de geheime dingen die zich daar verzamelen, aan het licht brengt. De wind is een ander symbool. Hij is onafhankelijk, krachtig, voelbaar in zijn werking en levendig; zoals de Geest van God levendig is wanneer Hij komt tot alle verslapte leden van de kerk. Dan de regen en de dauw – bevruchtend, verfrissend, overvloedig; en de duif, zacht – wat is er zachter dan de duif; en het lam? – zacht, nederig, onschuldig, een offer. We lezen over de toorn van God; we lezen over de toorn van het Lam,

maar nergens lezen we over de toorn van de Heilige Geest – zacht, onschuldig, nederig, liefdevol; en die Geest wil bezit nemen van ons hart. En Hij komt als een stem, een ander symbool – sprekend, leidend, waarschuwend, onderwijzend; en het zegel – indrukwekkend, veiligstellend en ons tot het Zijne makend. Mogen wij Hem kennen in al Zijn rijkdom aan zegeningen. Dit is mijn gebed voor mijzelf – voor u. Mogen wij de woorden van de grote apostel ter harte nemen:

“Mijn spraak en mijn prediking waren niet met verleidelijke woorden van menselijke wijsheid, maar in een demonstratie van de Geest en van kracht: opdat uw geloof niet zou staan OP MENSELIJKE WIJSHEID, MAAR OP DE 'KRACHT' VAN GOD.

Vertaald naar het Nederlands vanuit een publiek domein. De inhoud van dit boekje mag enkel vermenigvuldigd worden voor niet-commerciële doeleinden.